บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ทั้ง 4 ด้านตามลำดับดังนี้

1. "การวิเคราะห์ปัจจัย" (Factor Analysis) ที่เป็นการจัดกลุ่มความกลัวหรือข้อกระทงในแบบสำรวจ โดยจะวิเคราะห์ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมด (n = 915)

2. "การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง" (Two-Way ANOVA) ที่เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของเพศและอายุในด้านความกลัวเชิงปริมาณ ซึ่งจะวิเคราะห์แยกเป็น 2 ด้านด้วยกัน คือ

   2.1 ด้านระดับความกลัว (Intensity of Fear) เป็นความเข้ม หรือความมากน้อยของความกลัวของกลุ่มตัวอย่าง คือหมายถึง กลุ่มตัวอย่างนั้นมีความกลัวมากน้อยแค่ไหน (กลัวมาก-กลัวน้อย) โดยคำนวณออกมาเป็น *คะแนนระดับความกลัว* (Fear Intensity Scores)

   2.2 ด้านจำนวนสิ่งที่กลัว (Prevalence of Fear) เป็นจำนวนสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างกลัว คือหมายถึง กลุ่มตัวอย่างนั้นมีสิ่งที่กลัวมากน้อยแค่ไหน (กลัวหลายอย่าง-กลัวไม่กี่อย่าง) โดยคำนวณออกมาเป็น*คะแนนจำนวนสิ่งที่กลัว* (Fear Prevalence Scores)

โดยในแต่ละด้าน จะทำการวิเคราะห์ Two-Way ANOVA เพื่อดูความแตกต่างระหว่างเพศและระหว่างกลุ่มอายุ ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมด (n = 915) ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ทั้งในแบบสำรวจโดยรวมทั้งหมด และแยกแต่ละกลุ่มความกลัวตามที่วิเคราะห์ได้จาก Factor Analysis อีกด้วย เพื่อดูเพิ่มว่าในแต่ละกลุ่มความกลัว ชาย-หญิง เด็กเล็ก-เด็กโต-วัยรุ่น มีความกลัวต่างกันหรือไม่ อย่างไร แตกต่างไปจากความกลัวโดยรวมทั้งหมดหรือไม่

ดังนั้น Two-Way ANOVA จะทำการวิเคราะห์แยกย่อยดังนี้

- *ระดับความกลัว* (Intensity of Fear)
  - *โดยรวมทั้งหมด* : วิเคราะห์ Two-Way ANOVA ดูความแตกต่างระหว่างเพศ และระหว่างกลุ่มอายุ
  - *แยกแต่ละกลุ่มความกลัว* : วิเคราะห์ Two-Way ANOVA ดูความแตกต่างระหว่างเพศ และระหว่างกลุ่มอายุ

- *จำนวนสิ่งที่กลัว* (Prevalence of Fear)

  - *โดยรวมทั้งหมด* : วิเคราะห์ Two-Way ANOVA ดูความแตกต่างระหว่างเพศ และระหว่างกลุ่มอายุ

  - *แยกแต่ละกลุ่มความกลัว* : วิเคราะห์ Two-Way ANOVA ดูความแตกต่างระหว่างเพศ และระหว่างกลุ่มอายุ

3. "การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม" (Discriminant Analysis)ที่เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของเพศและอายุในด้านสิ่งที่กลัว ซึ่งจะทำการวิเคราะห์แยกดังนี้

3.1 ความกลัวเฉพาะเพศ (Sex Differences in Fear Content) จะวิเคราะห์ Discriminant Analysis ในความแตกต่างทางเพศ เพื่อดูว่าความกลัวหรือข้อกระทงอะไรในแบบสำรวจที่เด็กชายและเด็กหญิงกลัวต่างกัน (เพศนึงกลัว ในขณะที่อีกเพศนึงมักไม่ค่อยกลัว) โดยจะวิเคราะห์ในกลุ่มตัวอย่างรวมชายหญิงทั้งหมด ซึ่งก็คือกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมด (n = 915)

3.2 ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุ (Age Differences in Fear Content) จะวิเคราะห์ Discriminant Analysis ในความแตกต่างทางอายุ ซึ่งจะวิเคราะห์ดูระหว่างกลุ่มเด็กเล็ก กับกลุ่มวัยรุ่นเท่านั้น เพื่อให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน จึงไม่ได้นำกลุ่มเด็กโตที่อายุไม่ต่างจากกลุ่มทั้ง 2 มากนักมาวิเคราะห์ด้วย ดังนั้น จะทำให้ทราบว่าความกลัว หรือข้อกระทงอะไรในแบบสำรวจที่เด็กเล็กและวัยรุ่นจะกลัวต่างกัน (เด็กเล็กกลัว แต่วัยรุ่นไม่กลัวหรือวัยรุ่นกลัวแต่เด็กเล็กไม่กลัว) โดยจะวิเคราะห์ในกลุ่มตัวอย่างรวมเฉพาะกลุ่มเด็กเล็กกับกลุ่มวัยรุ่น (n = 610)

ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วย Discriminant Analysis ที่ได้ จะอภิปรายผลตามการจัดกลุ่มความกลัวจาก Factor Analysis ด้วย

4. "การแจกแจงความถี่" (Frequency Distribution) ที่เป็นการวิเคราะห์หา "ความกลัวที่พบมากที่สุด" (Most Common Fears) โดยจะทำการวิเคราะห์แยกดังนี้

4.1 ความกลัวที่พบมากที่สุด โดยรวม (Most Common Fears - All Subjects) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมด (n = 915)

4.2 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กชาย (Most Common Fears - Males) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเพศชาย (n = 456)

4.3 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กหญิง (Most Common Fears - Females) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเพศหญิง (n = 459)

4.4 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กเล็ก (Most Common Fears - Younger Children) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มเด็กเล็ก (n = 305)

4.5 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กโต (Most Common Fears - Older Children) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มเด็กโต (n = 305)

4.6 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในวัยรุ่น (Most Common Fears - Adolescents) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น (n = 305)

การวิเคราะห์ "ความกลัวที่พบมากที่สุด" (Most Common Fears) แยกตามกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ก็เพื่อดูเพิ่มว่าความกลัวอะไรที่กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มบอกว่า กลัวกันมากที่สุด แตกต่างไปจากความกลัวของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมดหรือไม่ และผลการวิเคราะห์ Most Common Fears ทั้งหมดที่ได้ จะอภิปรายผลตามการจัดกลุ่มความกลัวจาก Factor Analysis ด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น มีรายละเอียดและผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. "การวิเคราะห์ปัจจัย" (Factor Analysis)

การวิเคราะห์ปัจจัย หรือ Factor Analysis เป็นการจัดกลุ่มตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันมากจะอยู่ในกลุ่มเดียวกันไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะไปในทิศทางเดียวกันหรือตรงข้ามกันก็ตาม ส่วนตัวแปรที่อยู่คนละกลุ่มกันจะมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก หรือไม่มีเลย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548ข) โดยตัวแปรที่จะถูกจัดเข้าเป็นกลุ่มต่าง ๆ หรือเรียกว่า "ปัจจัย" (Factor) ต่าง ๆ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ก็คือ ข้อกระทงความกลัวปกติ ที่อยู่ในแบบสำรวจทั้ง 80 ข้อนั่นเอง โดยเมื่อจัดข้อกระทงทั้ง 80 ข้อที่มีความสัมพันธ์กันมากให้อยู่ใน "ปัจจัย"เดียวกันแล้ว ก็จะทำให้ทราบว่าความกสัวปกติของเด็กและวัยรุ่นไทยที่มีอยู่ในแบบสำรวจสามารถแบ่งเป็นปัจจัยอะไรได้บ้าง ซึ่งจะทำให้ทราบโครงสร้างของความกลัวของเด็กว่ากลัวเกี่ยวกับเรื่องอะไร

ซึ่งจากการวิเคราะห์ Factor Analysis โดยการใช้เทคนิค Principal Component Analysis (PCA) ในการสกัดปัจจัยและหมุนแกนปัจจัยแบบมุมฉาก ด้วยวิธี Varimax ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวิเคราะห์ Factor Analysis พบว่า สามารถแบ่งข้อกระทงความกลัวทั้ง 80 ข้อ ออกได้เป็น 5 ปัจจัย ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อกระทงทุกข้อที่ถูกจัดอยู่ในแต่ละปัจจัยแล้ว สามารถกำหนดชื่อแต่ละปัจจัย ได้ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 : "การกลัวความตาย และสิ่งที่อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต"

ปัจจัยที่ 2 : "การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"

ปัจจัยที่ 3 : "การกลัวผี สิ่งที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว หวาดเสียว หรือไม่สบายใจ"

ปัจจัยที่ 4 : "การกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และความล้มเหลวพ่ายแพ้"

ปัจจัยที่ 5 : "การกลัวการถูกตำหนิติเตียน หรือลงโทษ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว"

ซึ่งมีรายละเอียดการจัดเข้าเป็นปัจจัยทั้ง 5 และข้อกระทงในแต่ละปัจจัย แสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 6 ตารางแสดงข้อกระทงและค่าน้ำหนักของปัจจัย (Factor Loading) ในการจัดเข้าเป็นปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 5 ปัจจัย จากการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) (n = 915)

ปัจจัยที่ 1 : "การกลัวความตาย และสิ่งที่อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต"

ข้อที่	ข้อกระทง	1*	2	3	4	5
1	การที่ตนเองถูกฆ่า	*0.669*	0.127	0.140	0.112	0.011
2	ปืน การที่ตนเองโดนยิง	*0.648*	0.124	0.223	0.152	0.048
3	การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้	*0.581*	0.065	0.090	0.118	0.028
4	สงครามนิวเคลียร์	*0.581*	0.199	0.030	0.133	0.131
5	การที่ตนเองกินยาพิษ หรือยาที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต	*0.580*	0.115	0.076	0.078	0.117
6	การที่ตนเองตกจากที่สูง	*0.578*	0.123	0.242	0.189	0.049
7	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง	*0.570*	0.073	0.202	0.129	-0.008
8	เหตุร้าย เช่น ระเบิด ตึกถล่ม	*0.565*	0.316	0.148	0.098	0.160
9	การที่ตนเองต้องประสบอุบัติเหตุรุนแรง เช่น ถูกรถชน รถคว่ำ รถเมล์ทับ ของหล่นใส่ศีรษะ ลูกบอลลอยมาชน หรือหกล้มหัวฟาดพื้น	*0.554*	0.139	0.168	0.134	0.175
10	การที่ตนเองถูกลักพาตัว	*0.548*	0.277	0.177	0.244	0.072
11	การก่อความไม่สงบในสังคม การฆ่า การลอบวางระเบิด ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	*0.532*	0.303	-0.005	0.169	0.166
12	การที่ตนเองหายใจไม่ออก	*0.515*	0.075	0.204	0.120	0.129
13	ภัยธรรมชาติ เช่น สึนามิ พายุไต้ฝุ่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด	*0.511*	0.374	0.086	-0.042	0.216
14	การที่ประเทศของตนถูกรุกราน	*0.509*	0.262	0.078	0.240	0.127
15	การที่ตนเองต้องเข้ารับการผ่าตัด	*0.492*	0.116	0.324	0.157	0.040
16	การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว	*0.465*	0.038	0.090	0.062	0.231
17	การที่ตนเองถูกซ้อม ถูกทำร้าย	*0.450*	0.241	0.179	0.358	0.087
18	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก	*0.450*	0.310	0.107	0.088	0.080
19	การที่ตนเองถูกไฟดูด	*0.447*	0.318	0.190	0.198	0.117
20	การเจ็บป่วยของตนเอง การป่วยหนัก หรือสุขภาพไม่ดี	*0.444*	0.122	0.157	0.172	0.217
21	โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ หรือโรคระบาด เช่น เอดส์ ไข้หวัดนก ซาร์	*0.439*	0.272	0.066	0.031	0.272
22	การที่ตนเองจมน้ำ ตกน้ำ	*0.425*	0.201	0.255	0.228	0.018
23	อันธพาลหรือนักเรียนตีกัน ทะเลาะวิวาทกัน	*0.336*	0.309	0.149	0.331	0.177

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ 2 : "การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"

ข้อที่	ข้อกระทง	1	2*	3	4	5
1	คนที่หน้าตาท่าทางไม่น่าไว้ใจ เช่น คนบ้า คนติดยาเสพติด คนมีท่าทีแปลกๆ	0.286	*0.642*	0.054	0.144	0.095
2	คนแปลกหน้า	0.173	*0.636*	0.103	0.195	0.125
3	คนเมา	0.181	*0.603*	0.102	0.169	0.046
4	คนโรคจิต คนบ้ากาม พวกที่ชอบลวนลามร่างกายผู้อื่น พวกถ้ำมอง	0.299	*0.596*	0.160	0.199	0.104
5	โจร ขโมย ผู้ร้าย มิจฉาชีพ	0.406	*0.532*	0.114	0.125	0.112
6	แมลงและแมงอันตราย เช่น ผึ้ง ต่อ แตน ตะขาบ แมงป่อง	0.179	*0.475*	0.272	0.055	0.134
7	ไฟ	0.193	*0.475*	0.262	0.130	0.086
8	ไฟไหม้ ไฟป่า	0.363	*0.474*	0.217	0.059	0.167
9	ฆาตกร	0.439	*0.453*	0.111	0.036	0.112
10	สัตว์อันตราย เช่น เสือ สิงโต จระเข้ ปลาฉลาม	0.356	*0.449*	0.164	-0.010	0.171
11	สุนัขจรจัด	0.154	*0.415*	0.293	0.031	0.149
12	หนอน ตัวบุ้ง ไส้เดือน กิ้งกือ	-0.025	*0.396*	0.383	0.049	0.072
13	สัตว์น้ำ เช่น ปลา ปลิง แมงกะพรุน ปลาหมึก	0.051	*0.396*	0.349	0.078	0.117
14	งู	0.224	*0.352*	0.296	0.012	0.097
15	ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ฟ้าผ่า	0.113	*0.351*	0.325	0.207	0.156
16	การที่ตนเองได้รับอันตรายจากสัตว์ เช่น สุนัขดุ สุนัขวิ่งไล่กัด มีเห็บหรือหนอนในหู งูฉก มดกัด ยุงกัด	0.345	*0.348*	0.288	0.274	0.053
17	การที่ตนเองต้องไปพบคนที่ไม่รู้จักเป็นครั้งแรก	0.276	*0.312*	0.181	0.294	0.198

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ 3 : "การกลัวผี สิ่งที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว หวาดเสียว หรือไม่สบายใจ"

ข้อที่	ข้อกระทง	1	2	3*	4	5
1	ผี	0.205	0.000	*0.726*	0.013	0.023
2	บ้านหรือโรงแรมที่มีผีสิง	0.282	-0.020	*0.696*	-0.007	0.080
3	ป่าช้าหรือสุสาน	0.262	0.010	*0.645*	-0.061	0.086
4	บ้านผีสิงในสวนสนุก หนังผี(ภาพยนตร์)หนังสยองขวัญ หน้ากากผีต่างๆ	0.067	0.111	*0.631*	0.133	0.090
5	ศพ คนตาย	0.207	0.135	*0.628*	0.082	0.051
6	ความมืด ที่มืด	0.147	0.196	*0.582*	0.214	0.078
7	ลิฟท์	0.064	0.287	*0.420*	0.137	0.152
8	สิ่งลี้ลับ เช่น มนุษย์ต่างดาว ยักษ์ ปีศาจ สัตว์ประหลาด นางเงือก พญานาค ไสยศาสตร์มนต์ดำ	0.185	0.321	*0.419*	0.076	0.065
9	เลือด การเห็นเลือด	0.036	0.285	*0.418*	0.228	0.078
10	ความสูง ที่สูง	0.164	0.131	*0.410*	0.140	0.107
11	การที่ตนเองต้องอยู่คนเดียว เช่น อยู่บ้านคนเดียว ไปไหนคนเดียว	0.092	0.301	*0.410*	0.285	0.061
12	การที่ตนเองฝันร้าย	0.103	0.202	*0.395*	0.321	0.119
13	การเล่นเครื่องเล่นที่สูงและหวาดเสียว เช่น บันจี้จั๊มพ์ ปีนเขา เรือไวกิ้ง รถไฟเหาะตีลังกา	0.194	0.138	*0.383*	0.157	0.108
14	สัตว์เลื้อยคลาน เช่น จิ้งจก ตุ๊กแก กิ้งก่า จิ้งเหลนตัวเงินตัวทอง ตะกวด	0.110	0.339	*0.364*	0.099	0.045
15	เข็มฉีดยา การที่ตนเองถูกฉีดยา	0.072	0.141	*0.355*	0.171	0.046
16	การเห็นภาพความรุนแรง คนเจ็บคนตายต่อหน้าต่อตา ในโทรทัศน์หรือในสื่อต่างๆ	0.216	0.279	*0.324*	0.278	0.163
17	ที่แคบ	-0.009	0.197	*0.294*	0.155	0.092

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ 4 : "การกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และความล้มเหลวพ่ายแพ้"

ข้อที่	ข้อกระทง	1	2	3	4*	5
1	การที่ตนเองถูกล้อเลียนให้อาย	0.014	0.094	0.095	*0.699*	0.105
2	การที่ตนเองถูกนินทา การถูกมองในแง่ไม่ดี	0.093	0.117	0.096	*0.685*	0.200
3	การที่ตนเองถูกมองว่าโง่ การเสียหน้า ขายหน้า การหน้าแตกต่อหน้าคนอื่น	0.179	-0.006	0.146	*0.634*	0.139
4	การที่ตนเองถูกเพื่อนหรือคนอื่นแกล้ง รังแก	0.106	0.228	0.144	*0.624*	0.170
5	การที่ตนเองถูกตำหนิติเตียนจากผู้อื่น	0.127	0.203	0.094	*0.561*	0.293
6	ความผิดหวังที่เกิดกับตนเอง ความทุกข์ ความล้มเหลว การพ่ายแพ้ของตนเอง การเผชิญกับความจริงที่รับไม่ได้	0.322	-0.042	0.122	*0.490*	0.159
7	การที่ตนเองโดนหลอก (ทั้งจากคนใกล้ชิด คนรู้จัก และคนแปลกหน้า)	0.278	0.271	0.136	*0.462*	0.115
8	การที่ตนเองจะไม่สวย ไม่หล่อ ดูไม่ดี เช่น สิวขึ้น ผมร่วง หัวล้าน เป็นแผลเป็น ตัวไม่สูง อ้วน	0.171	0.018	0.146	*0.449*	0.001
9	การที่ตนเองต้องต่อสู้หรือทะเลาะกับผู้อื่น	0.230	0.257	0.144	*0.439*	0.116
10	การที่ตนเองทำผิด	0.192	0.072	0.099	*0.438*	0.355
11	การที่ตนเองหลงทาง	0.295	0.380	0.315	*0.393*	0.067
12	การที่ตนเองพลัดหลงในฝูงชน	0.331	0.356	0.293	*0.382*	0.113
13	การที่ตนเองถูกขัง	0.268	0.233	0.263	*0.376*	0.167
14	การที่ตนเองสอบตก	0.246	-0.013	-0.031	*0.345*	0.273

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัจจัยที่ 5 : "การกลัวการถูกตำหนิติเตียน หรือลงโทษ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว"

ข้อที่	ข้อกระทง	1	2	3	4	5*
1	การที่ตนเองถูกพ่อดุ	0.088	0.061	0.140	0.137	*0.752*
2	การที่ตนเองถูกแม่ดุ	0.069	0.122	0.094	0.186	*0.752*
3	การที่ตนเองถูกพ่อตี หรือลงโทษ	0.139	0.130	0.178	0.159	*0.718*
4	การที่ตนเองถูกแม่ตี หรือลงโทษ	0.128	0.200	0.183	0.209	*0.709*
5	การที่ตนเองถูกส่งไปหาครูใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูฝ่ายปกครอง	0.178	0.204	0.187	0.194	*0.540*
6	การที่ตนเองถูกครูดุด่า ตำหนิติเตียน ตี หรือลงโทษ	0.132	0.283	0.149	0.262	*0.510*
7	การที่ตนเองถูกลงโทษระดับรุนแรงจากทางโรงเรียน เช่น ถูกทำทัณฑ์บน ถูกเรียกผู้ปกครองมาพบ ถูกไล่ออก	0.329	0.135	0.098	0.220	*0.469*
8	การที่พ่อแม่ทะเลาะกัน	0.333	0.126	-0.001	0.122	*0.419*
9	การหย่าร้าง หรือการแยกกันอยู่ของพ่อแม่	0.383	0.049	0.046	0.081	*0.417*

ข้อกระทงใดจะถูกจัดอยู่ในปัจจัยใด จะพิจารณาที่ค่าของ "ค่าน้ำหนักของปัจจัย" หรือ Factor Loading ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ทำให้ทราบว่า ข้อกระทงนั้น ๆ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยในแต่ละปัจจัยทั้ง 5 มากน้อยเพียงใด ค่า Factor Loading ยิ่งสูง แสดงว่ายิ่งสัมพันธ์กับปัจจัยนั้น ๆ มาก ข้อกระทงที่มีค่า Factor Loading ในปัจจัยใดสูงที่สุด ข้อกระทงนั้นควรจะถูกจัดเข้าไปอยู่ในปัจจัยนั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาค่า Factor Loading ของข้อกระทงทุกข้อ และนำไปจัดเข้าสู่แต่ละปัจจัย รวมทั้งเรียงลำดับค่า Factor Loading จากมากไปน้อยของข้อกระทงทุกข้อในแต่ละปัจจัยแล้ว จึงได้ตามตารางที่ 6 โดยเมื่อแบ่งข้อกระทงเข้าสู่ปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 5 ปัจจัยได้แล้วจะทำการพิจารณากำหนดชื่อหรือเป็นการให้ความหมายแก่ปัจจัย

ซึ่งเกณฑ์การกำหนดชื่อแต่ละปัจจัยจะพิจารณาจากข้อกระทงทุกข้อที่อยู่ในปัจจัย และค่า Factor Loading ของปัจจัยนั้น ๆ โดยดูว่าข้อกระทงทุกข้อนั้นมีลักษณะร่วมกันในด้านใด และพิจารณาข้อกระทงที่ค่า Factor Loading ของปัจจัยนั้นสูง ๆ เป็นหลักในการกำหนดชื่อ รวมทั้งจะพิจารณาเปรียบเทียบร่วมกับการกำหนดชื่อในการวิเคราะห์ Factor Analysis จากงานของ Gullone และ King (1992) ด้วย (ซึ่งจะอภิปรายเปรียบเทียบกับงานของ Gullone และ King (1992) ในบทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย) จากการพิจารณาด้วยเกณฑ์ดังกล่าว ทำให้กำหนดชื่อในแต่ละปัจจัยได้ตามที่กล่าวข้างต้น

ซึ่งผลจากการจัดกลุ่มเป็น 5 ปัจจัยของข้อกระทงทั้ง 80 ข้อ ด้วยวิธี Factor Analysis นี้ จะพบว่า การจัดกลุ่มของข้อกระทงเข้าในปัจจัยทั้ง 5 ค่อนข้างชัดเจน ค่า Factor Loading ของข้อกระทงส่วนมากที่ถูกจัดอยู่ในปัจจัยนั้น ๆ ค่อนข้างสูง และแตกต่างชัดเจนจากปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้ถูกจัดเข้าไปหรือไม่มีความสัมพันธ์กัน ข้อกระทงแต่ละข้อในปัจจัยเดียวกันมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และค่อนข้างสัมพันธ์กับชื่อของปัจจัย ตัวอย่างเช่น

ปัจจัยที่ 1 **"การกลัวความตาย และสิ่งที่อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต"** ประกอบไปด้วยข้อกระทงจำนวนมากสุด คือทั้งหมด 23 ข้อ มีข้อกระทงเช่น *"การที่ตนเองถูกฆ่า" "การตาย การเสียชีวิตของตนเอง" "การที่ตนเองหายใจไม่ออก" "การที่ตนเองถูกไฟดูด"* เป็นต้น

ปัจจัยที่ 2 **"การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"** ประกอบไปด้วยข้อกระทงจำนวน 17 ข้อ เช่น *"คนที่หน้าตาท่าทางไม่น่าไว้ใจ เช่น คนบ้า คนติดยาเสพติด คนที่มีท่าทีแปลก ๆ" "คนเมา" "สุนัขจรจัด" "งู" "ไฟ"* เป็นต้น

ปัจจัยที่ 3 **"การกลัวผี สิ่งที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว หวาดเสียว หรือไม่สบายใจ"** ประกอบด้วยข้อกระทง 17 ข้อ เช่น *"ผี" "ศพ คนตาย" "ความสูง ที่สูง" "ลิฟท์" "การที่ตนเองฝันร้าย"* เป็นต้น

ปัจจัยที่ 4 **"การกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และความล้มเหลวพ่ายแพ้"** ประกอบด้วยข้อกระทง 14 ข้อ เช่น *"การที่ตนเองถูกล้อเลียนให้อาย" "การที่ตนเองถูกนินทา การถูกมองในแง่ไม่ดี" "การที่ตนเองทำผิด" "การที่ตนเองสอบตก"* เป็นต้น

ปัจจัยที่ 5 **"การกลัวการถูกตำหนิติเตียน หรือลงโทษ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว"** ประกอบด้วยข้อกระทงน้อยที่สุดคือจำนวน 9 ข้อ เช่น *"การที่ตนเองถูกพ่อดุ" "การที่ตนเองถูกครูดุด่า ตำหนิติเตียน ตี หรือลงโทษ" "การที่พ่อแม่ทะเลาะกัน"* เป็นต้น

อาจจะสังเกตได้ว่าข้อกระทงบางข้ออาจจะดูไม่ค่อยเข้ากับชื่อของปัจจัยที่ข้อกระทงนั้นถูกจัดเข้าไปอยู่มากนัก เช่น *"การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว"* ถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 1 ในขณะที่ *"ไฟ" "ไฟไหม้ ไฟป่า" "ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ ฟ้าผ่า"* ถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 2 และ *"เลือด การเห็นเลือด" "การเห็นภาพความรุนแรง คนเจ็บคนตายต่อหน้าต่อตา ในโทรทัศน์หรือในสื่อต่าง ๆ" "ที่แคบ"* ถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 3 หรือการที่ในบางปัจจัย เช่น ปัจจัยที่ 4 มีข้อกระทงที่เกี่ยวข้องกับความล้มเหลวพ่ายแพ้ รวมอยู่ในข้อกระทงที่เกี่ยวข้องกับการกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม หรือในปัจจัยที่ 5 ที่มีข้อกระทงที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว ซึ่งก็คือ *"การที่พ่อแม่ทะเลาะกัน" และ "การหย่าร้าง หรือการแยกกันอยู่ของพ่อแม่"* รวมอยู่ในข้อกระทงที่เกี่ยวข้องกับการถูกตำหนิติเตียน การที่ข้อต่างๆทั้งหมดเหล่านี้ ถูกจัดรวมให้อยู่ด้วยกันในปัจจัยนั้นๆ ทั้งที่ดูแล้วอาจจะไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับข้อกระทงอื่นในปัจจัยเดียวกันสักเท่าไร อาจเป็นเพราะความกลัวต่างๆ ในข้อกระทงเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ทางจิตวิทยา (Psychological Relationship) ต่อกัน และเชื่อมโยง (link) ข้อกระทงเหล่านั้นให้เข้าอยู่ด้วยกัน เป็นปัจจัยเดียวกัน (Gullone & King, 1992)

ตัวอย่างเช่น ใน **ปัจจัยที่** 1 **"การกลัวความตาย และสิ่งที่อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต"** มีข้อกระทง *"การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว"* ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตายของตนเอง เหมือนข้อกระทงอื่น ๆ ในปัจจัยที่ 1 แต่อาจเป็นเพราะเกี่ยวข้องกับการตาย หรือสิ่งที่อันตรายเหมือนกัน จึงทำให้ข้อกระทงนี้อยู่ในปัจจัยที่ 1 ด้วย

หรือ ใน **ปัจจัยที่** 4 **"การกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และความล้มเหลวพ่ายแพ้"** มีข้อกระทง *"การที่ตนเองสอบตก"* ซึ่งเกี่ยวข้องกับความล้มเหลวพ่ายแพ้รวมอยู่ด้วยกันกับการกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจาก

สังคม อาจเป็นเพราะ เมื่อเด็กสอบตก ก็อาจทำให้ถูกมองว่าโง่ ถูกนินทา ถูกล้อเลียนจากเพื่อน ซึ่งเป็นภาวะกดดันจิตใจทางสังคมได้เช่นกัน

หรือ ใน **ปัจจัยที่** 5 **"การกลัวการถูกตำหนิติเตียน หรือลงโทษ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว"** มีข้อกระทง *"การที่ตนเองถูกพ่อดุ"* ซึ่งเกี่ยวข้องกับการถูกตำหนิติเตียน หรือลงโทษ รวมอยู่ด้วยกันกับข้อกระทง *"การที่พ่อแม่ทะเลาะกัน"* ซึ่งเกี่ยวข้องกับครอบครัว ก็อาจเป็นเพราะทั้ง 2 ข้อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว เหมือนกัน

หรือข้อกระทง *"การที่ตนเองถูกตำหนิติเตียนจากผู้อื่น"* แทนที่จะถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 5 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการถูกตำหนิติเตียนโดยตรง กลับถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 4 **"การกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และความล้มเหลวพ่ายแพ้"** อาจเป็นเพราะ การถูกตำหนิติเตียนจากผู้อื่น เป็นความกลัวที่มาจากคนอื่น ๆ ในสังคม เป็นภาวะกดดันจิตใจจากทางสังคมมากกว่าที่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องของคนในครอบครัว (ปัจจัยที่ 5) หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ปัจจัยที่ 4 อาจจะเกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ ในสังคม ปัจจัยที่ 5 อาจจะเกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว ดังนั้นข้อกระทง *"การที่ตนเองถูกตำหนิติเตียนจากผู้อื่น"* จึงถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 4 มากกว่า โดยที่มีค่า Factor Loading ต่างจากปัจจัยที่ 5 อย่างชัดเจน (ตารางที่ 6)

ส่วนข้อกระทง *"การที่ตนเองถูกส่งไปหาครูใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูฝ่ายปกครอง"* อยู่ในปัจจัยที่ 5 ก็เพราะว่าเกี่ยวข้องกับการกลัวการถูกลงโทษโดยตรง และอาจจะเกี่ยวข้องกับคนในครอบครัวด้วย ก็อาจเป็นเพราะว่า ถ้าเด็กถูกส่งไปหาครูใหญ่ก็อาจทำให้พ่อแม่หรือคนในครอบครัวเสียใจได้นั่นเอง ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ Factor Analysis จะทำให้เห็นความสัมพันธ์ต่างๆเหล่านี้ ดังนั้นการกำหนดชื่อให้กับปัจจัยจึงมีความสำคัญที่จะต้องพยายามกำหนดชื่อให้ครอบคลุม กับความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน

เช่นเดียวกันกับข้อกระทงบางข้อ ที่อาจจะมีค่า Factor Loading สูงอยู่ในหลายปัจจัย เช่น ข้อกระทง *"สัตว์เลื้อยคลาน เช่น จิ้งจก ตุ๊กแก กิ้งก่า จิ้งเหลน ตัวเงินตัวทอง ตะกวด"* ที่ค่า Factor Loading สูงที่สุด (0.364) จัดอยู่**ในปัจจัยที่** 3 **"การกลัวผี สิ่งที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว หวาดเสียว หรือไม่สบายใจ"** แต่จะพบว่ามีค่า Factor Loading **ของปัจจัยที่** 2 **"การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"** สูงใกล้เคียงกันด้วย (0.339) (ดังในตารางที่ 6)

หรือข้อกระทง *"ฆาตกร"* **ในปัจจัยที่** 2 **"การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"** (0.453) ก็มีค่า Factor Loading **ในปัจจัยที่** 1 **"การกลัวความตาย และสิ่งที่อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต"** (0.439) สูงใกล้เคียงกัน

ข้อกระทง *"อันธพาลหรือนักเรียนตีกัน ทะเลาะวิวาทกัน"* มีค่า Factor Loading ใน**ปัจจัยที่ 1** สูงที่สุด (0.336) แต่ก็มีค่าสูงใน**ปัจจัยที่ 2 "การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"** (0.309) และ**ปัจจัยที่ 4 "การกลัวภาวะกดดันทางจิตใจ การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม และความล้มเหลวพ่ายแพ้"** (0.331) ด้วย

ข้อกระทง *"การที่ตนเองหลงทาง"* และ *"การที่ตนเองพลัดหลงในฝูงชน"* **ในปัจจัยที่ 4** (0.393 และ 0.382 ตามลำดับ) ก็มีค่า Factor Loading **ในปัจจัยที่ 2** สูงเช่นกัน (0.380 และ 0.356 ตามลำดับ)

และข้อกระทง *"การที่ตนเองได้รับอันตรายจากสัตว์ เช่น สุนัขดุ สุนัขวิ่งไล่กัด มีเห็บหรือหนอนในหู งูฉก มดกัด ยุงกัด"* ก็มีค่า Factor Loading **ทั้งในปัจจัยที่ 2** (0.348) และ **ปัจจัยที่ 1** (0.345) เกือบจะเท่า ๆ กัน

การที่ข้อกระทงเหล่านี้มีค่า Factor Loading สูงใกล้เคียงกันในทั้งสองปัจจัยก็อาจเป็นเพราะความกลัวเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันในทางจิตวิทยา (Psychological Relationship) ในทั้งสองปัจจัย นั่นคือ ในการรับรู้ของเด็ก เด็กอาจรับรู้ว่า ความกลัวนั้นมีความสัมพันธ์กันทางจิตใจกับในทั้งสองปัจจัย แต่จะสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีค่า Factor Loading สูงที่สุดมากกว่า คือ เช่น ข้อกระทง *"สัตว์เลื้อยคลาน เช่น จิ้งจก ตุ๊กแก กิ้งก่า จิ้งเหลน ตัวเงินตัวทอง ตะกวด"* แทนที่จะถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 2 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกลัวสัตว์หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจโดยตรง (ซึ่งก็มีค่า Factor Loading ในปัจจัยที่ 2 นี้สูงเช่นกัน) กลับถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 3 แทน (มีค่า Factor Loading สูงกว่าปัจจัยที่ 2) อาจเป็นเพราะเด็กรับรู้ว่า นอกจากจิ้งจก ตะกวดจะเป็นสัตว์ที่ไม่น่าเข้าใกล้ ไม่น่าไว้ใจแล้ว การต้องเจอ หรืออยู่ร่วมห้องกับจิ้งจก หรือตุ๊กแกที่เด็กกลัวก็อาจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความหวาดกลัวอย่างมากก็ได้ (ปัจจัยที่ 3) และอาจให้ความรู้สึกคล้ายกันกับการเข้าบ้านผีสิงในสวนสนุกที่เด็กกลัว ซึ่งเด็กอาจรับรู้เช่นนี้มากกว่า จึงทำให้ข้อกระทงสัตว์เลื้อยคลานนี้ ถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 3 มากกว่า เช่น เดียวกันกับ ข้อกระทง การที่ตนเองได้รับอันตรายจากสัตว์ เช่น ถูกสุนัขดุ หรือข้อกระทง *"ฆาตกร"* ซึ่งถูกจัดอยู่ในปัจจัยที่ 2 การกลัวคนและสัตว์ที่ไม่น่าไว้ใจแล้ว แต่ก็มีความสัมพันธ์ในทางจิตวิทยากับการกลัวตาย หรือสิ่งที่อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต (ปัจจัยที่ 1) ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ จะสังเกตได้ว่า ข้อกระทงเหล่านี้ จะมีค่า Factor Loading อยู่ในอันดับกลาง ๆ หรือมักอยู่ท้าย ๆ ตารางของในแต่ละปัจจัย คือ สัมพันธ์กับปัจจัยนั้นในระดับกลาง ๆ ไม่ถึงกับสูงมากนัก แต่ก็มีค่าสูงสุดสำหรับการอยู่ในปัจจัยนั้น มากกว่าในปัจจัยอื่น ๆ

2. "**การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง**" (Two-Way ANOVA)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง หรือ Two-Way Analysis of Variance หรือ Two-Way ANOVA นี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบดูว่าค่าเฉลี่ยตัวแปรตามของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปมีความต่างกันหรือไม่ ตัวแปรตาม คือ ค่าที่ต้องการจะศึกษาว่ามีความต่างกันหรือไม่ ในการวิจัยนี้ ตัวแปรตาม คือ ปริมาณความกลัวทั้ง 2 ซึ่งก็คือ ระดับความกลัว (Intensity of Fear) และจำนวนสิ่งที่กลัว (Prevalence of Fear) จะแยกวิเคราะห์กัน

โดยการวิเคราะห์ Two-Way ANOVA ในงานวิจัยครั้งนี้ จะเป็นการดูความแตกต่างของปริมาณความกลัวระหว่างกลุ่มเพศชาย-เพศหญิง ในตัวแปรต้น เพศ และระหว่าง กลุ่มเด็กเล็ก-เด็กโต-วัยรุ่น ในตัวแปรต้นกลุ่มอายุ พร้อมกันในครั้งเดียว ซึ่งจะแยกวิเคราะห์ปริมาณความกลัว (ตัวแปรตาม) เป็น 2 ด้านกัน คือ ระดับความกลัว และจำนวนสิ่งที่กลัว

ซึ่งการวิเคราะห์แยกปริมาณความกลัวทั้ง 2 ด้าน จะมีการวิเคราะห์ทั้งโดยรวมและแยกตามปัจจัยทั้ง 5 ที่ได้จากการวิเคราะห์ Factor Analysis ในแต่ละด้านของปริมาณความกลัวด้วย ดังนั้น จะทำการวิเคราะห์ Two-Way ANOVA รวมทั้งหมด 12 ครั้ง (ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) ดังนี้คือ

- ระดับความกลัว (Intensity of Fear)
  - *โดยรวม (80 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe
  - *ปัจจัยที่ 1 (23 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe
  - *ปัจจัยที่ 2 (17 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe
  - *ปัจจัยที่ 3 (17 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe
  - *ปัจจัยที่ 4 (14 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe
  - *ปัจจัยที่ 5 (9 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe
- จำนวนสิ่งที่กลัว (Prevalence of Fear)
  - *โดยรวม (80 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe
  - *ปัจจัยที่ 1 (23 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe

- *ปัจจัยที่ 2 (17 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe

- *ปัจจัยที่ 3 (17 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe

- *ปัจจัยที่ 4 (14 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe

- *ปัจจัยที่ 5 (9 ข้อ)* : แสดงผล เพศ, กลุ่มอายุ, อิทธิพลร่วม, เปรียบเทียบ Scheffe

โดยการรายงานผลการวิเคราะห์ จะรายงานแยกปริมาณความกลัว (ตัวแปรตาม) ทั้ง 2 ด้านกัน และนำเสนอผลข้อมูลทั้งหมดจากการวิเคราะห์ Two-Way ANOVA ทั้ง 6 ครั้ง ในแต่ละด้านของปริมาณความกลัวในตารางเดียวกัน เพื่อให้สะดวกในการนำเสนอผลข้อมูล รวมทั้งผลการทดสอบการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe จะรายงานเฉพาะคู่ที่ผลการทดสอบพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งผลการวิเคราะห์ปริมาณความกลัวทั้ง 2 ด้าน มีดังนี้

2.1 <u>ระดับความกลัว (Intensity of Fear)</u>

ระดับความกลัว เป็น ปริมาณความมากน้อยของความกลัวของกลุ่มตัวอย่าง (กลัวมาก-กลัวน้อย) ซึ่งจะคำนวณออกมาเป็น *คะแนนระดับความกลัว (Fear Intensity Scores)* โดยจะหาได้จากการนำคะแนนระดับความกลัว (Level of Fear) ของการตอบข้อกระทงแต่ละข้อในแบบสำรวจ (ในข้อกระทงความกลัวแต่ละข้อ ถ้าตอบ "ไม่กลัว" คิดเป็น 1 คะแนน, ตอบ "กลัว" คิดเป็น 2 คะแนน, ตอบ "กลัวมาก" คิดเป็น 3 คะแนน) นำคะแนนการตอบในแต่ละข้อทุกข้อ (ทั้งหมด 80 ข้อ) มารวมกัน ได้เป็น *คะแนนระดับความกลัว (Fear Intensity Scores)* ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ซึ่งจะหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างคนนั้นมีระดับความกลัวมากน้อยเพียงใด โดยค่าคะแนนระดับความกลัวที่เป็นไปได้จะมีค่าอยู่ที่ระหว่าง 80-240 คะแนน ในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน (ยิ่งกลุ่มตัวอย่างคนนั้นมีคะแนนสูงมาก ก็แสดงว่ายิ่งมีระดับความกลัวมาก ถ้ามีคะแนนน้อยก็แสดงว่ามีระดับความกลัวน้อยหรือไม่ค่อยกลัว) ทำการคำนวณคะแนนระดับความกลัวในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนทุกคน (n = 915 คน) นำคะแนนระดับความกลัวของกลุ่มตัวอย่างทุกคนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้ง 915 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 152.45 คะแนน (ค่าเฉลี่ย หรือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต หรือ Mean หรือ *M* หรือ $\bar{x}$) และคำนวณค่าเบื้องต้นทางสถิติต่างๆของคะแนนระดับความกลัวของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 915 คน

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ที่ได้จากข้อมูลคะแนนระดับความกลัวทั้ง 915 คนนี้มีค่าเท่ากับ 27.95 คะแนน ค่าพิสัยของคะแนนทั้ง 915 คนนี้

มีค่าเท่ากับ 152 ค่าสูงสุดของคะแนน (Maximum) ซึ่งก็คือ ค่าของเด็กที่มีระดับความกลัวมากที่สุดในการตอบแบบสำรวจสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีระดับความกลัวสูงถึง 236 คะแนน (กลัวมากเกือบทุกข้อกระทง คะแนนสูงสุดที่จะเป็นไปได้ หรือคะแนนเต็ม คือ 240 คะแนน) ส่วนค่าต่ำสุดของคะแนน (Minimum) สำหรับเด็กที่มีระดับความกลัวน้อยที่สุดในการวิจัยครั้งนี้ มีระดับความกลัว 84 คะแนน (แทบไม่กลัวข้อกระทงใด ๆ เลย มีกลัวกลาง ๆ เพียงแค่ 1-2 ข้อกระทง คะแนนต่ำสุดเท่าที่จะเป็นไปได้คือ 80 คะแนน) เด็กที่มีระดับความกลัวสูงสุดกับเด็กที่กลัวน้อยที่สุด มีระดับความกลัวห่างกันถึง 152 คะแนน (เป็นค่าพิสัย ซึ่งค่าพิสัยสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ คือ 160 คะแนน) ซึ่งเด็กที่กลัวมากสุดในงานวิจัยนี้เป็นเด็กเล็กหญิง ส่วนเด็กที่กลัวน้อยสุดเป็นวัยรุ่นชาย

ดังนั้น จึงสรุปข้อมูลเบื้องต้นทางสถิติที่เป็นเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ของคะแนนระดับความกลัว (Fear Intensity Scores) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 915 คนที่ได้ มีดังนี้

Grand Mean = 152.45

Grand S.D. = 27.95

Range = 152

Maximum = 236

Minimum = 84

นำคะแนนระดับความกลัวของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มาแยกคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ S.D. ของกลุ่มตัวอย่างย่อยแต่ละกลุ่มในตัวแปรต้นทั้ง 2 (เพศและกลุ่มอายุ) ทั้งในโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และแยกแต่ละปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย (ค่าเฉลี่ยและค่า S.D. แยกกลุ่มตัวอย่างย่อยและแยกปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้วิจัยจะแสดงรวมอยู่ในตารางที่แสดงผลจาก ANOVA (ตารางที่ 7)

จากนั้น ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งก็คือการวิเคราะห์ Two-Way ANOVA โดยการนำคะแนนระดับความกลัว (Fear Intensity Scores) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (n=915) ซึ่งเป็นตัวแปรตาม มาวิเคราะห์ Two-Way ANOVA ในตัวแปรต้น 2 ตัว คือ เพศ และกลุ่มอายุ รวมทั้งการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Post Hoc Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ Scheffe ในตัวแปรกลุ่มอายุ ทั้งโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และแยกแต่ละปัจจัยทั้ง 5 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 7 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) ในคะแนนระดับความกลัว (Fear Intensity Scores) ทั้งโดยรวมทั้งหมด และแยกแต่ละปัจจัย (n=915)

ตัวแปร / ปัจจัย	เพศ				กลุ่มอายุ						อิทธิพลร่วม (Two-Way Interaction)
	ชาย (n=456)		หญิง (n=459)		(1) อายุ 7-10 ปี (เด็กเล็ก) (n=305)		(2) อายุ 11-14 ปี (เด็กโต) (n=305)		(3) อายุ 15-18 ปี (วัยรุ่น) (n=305)		
	M	*SD*	*M*	*SD*	*M*	*SD*	*M*	*SD*	*M*	*SD*	
โดยรวมทั้งหมด (Overall scale)	143.07	26.49	161.77	26.21	168.81	27.60	146.41	26.12	142.12	22.19	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=136.38*				*F*(2,915)=108.38* (^คู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3)						*F*(2,915)=0.04
ปัจจัยที่ 1 "ความตาย"	49.67	9.84	54.53	8.85	57.01	8.78	50.03	9.81	49.28	8.40	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=67.31*				*F*(2,915)=71.26* (^คู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3)						*F*(2,915)=0.39
ปัจจัยที่ 2 "สิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"	28.20	6.28	33.49	6.39	34.71	6.68	29.26	6.23	28.59	5.95	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=187.07*				*F*(2,915)=101.42* (^คู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3)						*F*(2,915)=1.33
ปัจจัยที่ 3 "ผี"	26.50	6.08	30.59	6.28	32.04	7.25	26.98	5.65	26.64	4.96	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=112.53*				*F*(2,915)=82.85* (^คู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3)						*F*(2,915)=0.13
ปัจจัยที่ 4 "กดดันจิตใจ"	22.45	5.42	25.74	5.84	26.42	6.14	23.42	5.67	22.47	5.01	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=82.92*				*F*(2,915)=43.23* (^คู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3)						*F*(2,915)=0.33
ปัจจัยที่ 5 "การถูกลงโทษ"	16.25	4.18	17.42	4.24	18.63	4.14	16.72	4.11	15.14	3.75	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=19.75*				*F*(2,915)=58.72* (^ทุกคู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3, และ 2 กับ 3)						*F*(2,915)=0.70

- * $p < 0.05$
- ^ ทดสอบ Post Hoc Multiple Comparisons ด้วย Scheffe's Test ในระหว่างคู่ของตัวแปรกลุ่มอายุ รายงานเฉพาะคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

จากผลในตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในตัวแปรเพศ และตัวแปรกลุ่มอายุที่เป็นอิทธิพลหลักทั้งในโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และในทุกปัจจัย แต่ไม่พบอิทธิพลร่วมของเพศ X อายุทั้งในโดยรวมทั้งหมด และในปัจจัยใดๆ เลย

ในอิทธิพลหลักตัวแปรเพศ เด็กหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความกลัวมากกว่าเด็กชายในความกลัวโดยรวมทั้งหมด และในความกลัวทุกปัจจัย โดยมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนตัวแปรกลุ่มอายุ เด็กเล็กมีคะแนนระดับความกลัวเฉลี่ยมากกว่าเด็กโต และวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูจากผลการทดสอบของ Scheffe (ในวงเล็บ^)) ที่แสดงเฉพาะคู่ที่มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีค่า P-Value ของ Scheffe's Test น้อยกว่า 0.05) ในขณะที่เด็กโตและวัยรุ่นมีค่าเฉลี่ยคะแนนระดับความกลัวไม่ต่างกันทั้งในโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และในเกือบทุกปัจจัย ยกเว้นปัจจัยเดียว คือ **ปัจจัยที่** 5 (**"การกลัวการถูกตำหนิติเตียน หรือลงโทษ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในครอบครัว"**) ที่ทุกคู่ของกลุ่มอายุมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือ เด็กเล็กมีความกลัวมากกว่าเด็กโตและมากกว่าวัยรุ่นตามลำดับ ส่วนวัยรุ่นน้อยกว่าเด็กเล็ก และเด็กโต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น อาจจะทำให้พออนุมานได้ว่า โดยทั่วไปแล้ว ระดับความกลัวจะลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น โดยจะเห็นชัดในปัจจัยที่ 5 ส่วนปัจจัยอื่นๆ และโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) ระดับความกลัวจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้น แต่จะคงที่ในช่วงเด็กโตและวัยรุ่น และระดับความกลัวของเด็กชายน้อยกว่าเด็กหญิง รวมทั้งไม่พบอิทธิพลร่วมของเพศและกลุ่มอายุ

2.2 <u>จำนวนสิ่งที่กลัว (Prevalence of Fear)</u>

จำนวนสิ่งที่กลัว เป็นจำนวนสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างกลัว (กลัวหลายอย่าง-กลัวไม่กี่อย่าง) การวิเคราะห์จำนวนสิ่งที่กลัวจะวิเคราะห์เหมือนกับระดับความกลัวทุกประการ แต่จะต่างกันตรงที่ จำนวนสิ่งที่กลัวจะคำนวณออกมาเป็น *คะแนนจำนวนสิ่งที่กลัว (Fear Prevalence Scores)* แทน ซึ่งจะหาได้จากการนับจำนวนข้อกระทงความกลัวในแบบสำรวจ ที่กลุ่มตัวอย่างตอบข้อนั้นว่า "กลัวมาก" มารวมเป็นจำนวนข้อที่กลุ่มตัวอย่างกลัว ได้เป็น *คะแนนจำนวนสิ่งที่กลัว (Fear Prevalence Scores)* ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ซึ่งจะหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างคนนั้นมีสิ่งที่กลัวมากกี่อย่าง โดยค่าคะแนนจำนวนสิ่งที่กลัวที่เป็นไปได้ จะมีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0-80 คะแนน ในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน (ไม่กลัวมากในข้อกระทงใดๆ เลย หรือ กลัวมากในทุกข้อกระทงที่มีอยู่ใน

แบบสำรวจ ซึ่งคะแนนยิ่งสูงแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างคนนั้นยิ่งมีสิ่งที่กลัวหลายอย่าง ยิ่งคะแนนยิ่งต่ำแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างคนนั้นไม่ค่อยกลัวอะไรในแบบสำรวจ)

ทำการคำนวณคะแนนจำนวนสิ่งที่กลัวของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนทุกคน (n=915 คน) นำคะแนนของทุกคนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยจำนวนสิ่งที่กลัวของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 915 คน (Grand Mean) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.94 คะแนน จากข้อทั้งหมด 80 ข้อ นำมาคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Grand S.D.) ได้เท่ากับ 14.65 คะแนน ค่าพิสัย(Range) ของทั้ง 915 คน เท่ากับ 76 คะแนน ค่าสูงสุดของคะแนน (Maximum) เท่ากับ 76 คะแนน และค่าต่ำสุดของคะแนน (Minimum) เท่ากับ 0 คะแนน

นั่นคือ ในการตอบแบบสำรวจสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เด็กที่มีจำนวนสิ่งที่กลัวมากที่สุด มีความกลัวมากถึง 76 ข้อ จากในทั้งหมด 80 ข้อ (กลัวมากเกือบทุกอย่างในแบบสำรวจ) ส่วนเด็กที่มีความกลัวน้อยที่สุด จะไม่กลัวมากในข้อกระทงใด ๆ เลย ในแบบสำรวจ (อาจมีตอบ "กลัว"กลาง ๆ ในหลายข้อของแบบสำรวจ แต่จะไม่มีตอบ "กลัวมาก" ในข้อกระทงใด ๆ เลย คือมีความกลัวกลาง ๆ และอาจมีระดับความกลัว (Intensity of Fear) ในระดับกลาง ๆไปจนถึงน้อยที่สุดของคะแนนระดับความกลัว ซึ่งก็คือ 84 คะแนน) เด็กที่กลัวมากที่สุด มีจำนวนสิ่งที่กลัว ต่างจากเด็กที่กลัวน้อยที่สุดถึง 76 ข้อ (ค่าพิสัย ซึ่งค่าพิสัยสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 80 ข้อ) โดยที่เด็กที่กลัวมากที่สุด เป็นเด็กเล็กหญิง ในขณะที่เด็กที่กลัวน้อยที่สุด (0ข้อ) มีหลายอายุในทั้ง 2 เพศ คือมีทั้งเป็นวัยรุ่น เด็กโต และเด็กเล็กเองก็มีตอบ 0 ข้อ

ดังนั้น ข้อมูลเบื้องต้นทางสถิติที่เป็นเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ของคะแนนจำนวนสิ่งที่กลัว (Fear Prevalence Scores) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 915 คน ที่ได้ มีดังนี้

Grand Mean = 19.94

Grand S.D. = 14.65

Range = 76

Maximum = 76

Minimum = 0

นำคะแนนจำนวนสิ่งที่กลัวของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มาแยกคำนวณตามกลุ่มตัวอย่างย่อยต่าง ๆ และตามปัจจัยต่าง ๆ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่า S.D.แยกกลุ่ม ดังที่ได้แสดงรวมไว้ในตารางที่ 8 (ตารางแสดงผล ANOVA ของจำนวนสิ่งที่กลัว)

ส่วนในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งก็คือ การวิเคราะห์ Two-Way ANOVA โดยการนำคะแนนจำนวนสิ่งที่กลัว (Fear Prevalence Scores) ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (n = 915) ซึ่งเป็นตัวแปรตามอีกตัว มาทำการวิเคราะห์ Two-Way ANOVA ในตัวแปรต้น 2 ตัว คือเพศ และกลุ่มอายุ เช่นเดียวกันกับระดับความกลัว รวมทั้งทำการทดสอบเปรียบเทียบพหุคูณ (Post Hoc Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ Scheffe เฉพาะในตัวแปรกลุ่มอายุ ทั้งโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และแยกแต่ละปัจจัยทั้ง 5 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 8 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) ในคะแนนจำนวนสิ่งที่กลัว (Fear Prevalence Scores) ทั้งโดยรวมทั้งหมดและแยกแต่ละปัจจัย (n = 915)

ตัวแปร / ปัจจัย	เพศ				กลุ่มอายุ						อิทธิพลร่วม (Two-Way Interaction)
	ชาย (n=456)		หญิง (n=459)		(1) อายุ 7-10 ปี (เด็กเล็ก) (n=305)		(2) อายุ 11-14 ปี (เด็กโต) (n=305)		(3) อายุ 15-18 ปี (วัยรุ่น) (n=305)		
	M	*SD*	*M*	*SD*	*M*	*SD*	*M*	*SD*	*M*	*SD*	
โดยรวมทั้งหมด (Overall scale)	16.41	13.40	23.44	15.02	29.19	15.90	16.95	12.35	13.68	10.30	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=67.20*				*F*(2,915)=125.87* (^ทุกคู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3, และ 2 กับ 3)						*F*(2,915)=0.64
ปัจจัยที่ 1 "ความตาย"	8.55	6.27	11.12	6.30	13.44	6.07	8.62	6.11	7.46	5.40	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=42.94*				*F*(2,915)=91.78* (^ทุกคู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3, และ 2 กับ 3)						*F*(2,915)=0.39
ปัจจัยที่ 2 "สิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ"	2.36	2.93	4.19	3.67	5.17	3.96	2.50	2.73	2.16	2.66	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=77.43*				*F*(2,915)=87.65* (^คู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3)						*F*(2,915)=1.06
ปัจจัยที่ 3 "ผี"	2.15	2.71	3.46	3.21	4.56	3.75	2.16	2.25	1.70	1.97	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=50.57*				*F*(2,915)=96.78* (^คู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3)						*F*(2,915)=2.27
ปัจจัยที่ 4 "กดดันจิตใจ"	1.69	2.32	2.65	2.88	3.27	3.15	1.97	2.44	1.28	1.82	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=33.56*				*F*(2,915)=49.04* (^ทุกคู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3, และ 2 กับ 3)						*F*(2,915)=2.01
ปัจจัยที่ 5 "การถูกลงโทษ"	1.66	2.02	2.03	2.15	2.75	2.39	1.70	1.96	1.08	1.48	เพศ X กลุ่มอายุ
	F(1,915)=7.62*				*F*(2,915)=55.52* (^ทุกคู่: 1 กับ 2, 1 กับ 3, และ 2 กับ 3)						*F*(2,915)=1.72

- * $p < 0.05$
- ^ ทดสอบ Post Hoc Multiple Comparisons ด้วย Scheffe's Test ในระหว่างคู่ของตัวแปรกลุ่มอายุ รายงานเฉพาะคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

จากผลในตารางที่ 8 จะพบว่าได้ผลการวิเคราะห์จำนวนสิ่งที่กลัวใกล้เคียงกับผลของระดับความกลัว นั่นคือ จะพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในอิทธิพลหลัก คือ ตัวแปรเพศ และตัวแปรกลุ่มอายุ ทั้งในโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และในแต่ละปัจจัยทุกปัจจัย แต่จะไม่พบอิทธิพลร่วมของตัวแปรเพศ X กลุ่มอายุทั้งในโดยรวมทั้งหมด และในปัจจัยใด ๆ เลย

โดยในอิทธิพลหลัก ตัวแปรเพศ เด็กหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนจำนวนสิ่งที่กลัวมากกว่าเด็กชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เด็กหญิงมีจำนวนสิ่งที่กลัวเฉลี่ย 23.44 คะแนน ส่วนเด็กชายเฉลี่ยแล้วมีสิ่งที่กลัว 16.41 คะแนน ในความกลัวโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) หรือจากความกลัวทั้งหมด 80 ข้อ ส่วนในปัจจัยต่าง ๆ ทุกปัจจัย เด็กหญิงก็มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าเด็กชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกปัจจัย เช่น ในปัจจัยที่ 1 ความกลัวที่เกี่ยวกับความตาย ซึ่งมีทั้งหมด 23 ข้อ เด็กหญิงจะกลัวมากเฉลี่ย 11.12 คะแนน ส่วนเด็กชายจะกลัวมากเฉลี่ย 8.55 คะแนน หรือในปัจจัยที่ 5 ที่เกี่ยวกับการถูกลงโทษ หรือครอบครัว เช่น พ่อดุ แม่ตี พ่อแม่ทะเลาะกัน จะมีข้อที่เด็กหญิงบอกว่ากลัวมาก เฉลี่ยอยู่ที่ 2.03 คะแนน จากทั้งหมด 9 ข้อ ส่วนเด็กชาย ใน 9 ข้อนี้ เด็กชายจะกลัวมากเฉลี่ยเพียง 1.66 คะแนน ซึ่งจะต่างจากเด็กหญิงอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกันกับระดับความกลัว

ส่วนในอิทธิพลหลัก ตัวแปรกลุ่มอายุ ก็มีผลการทดสอบ Two-Way ANOVA เหมือนกันกับระดับความกลัว คือ พบความต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ทั้งโดยรวมทั้งหมดและทุกปัจจัย แต่จะต่างกันตรงผลของ Scheffe's Test ที่โดยรวมทั่วไปแล้ว เด็กเล็กจะมีค่าเฉลี่ยของจำนวนสิ่งที่กลัวมากกว่าเด็กโต และวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และวัยรุ่นก็มีค่าเฉลี่ยของจำนวนสิ่งที่กลัวน้อยกว่าเด็กเล็ก และเด็กโตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เด็กเล็กมีจำนวนสิ่งที่กลัวมากที่สุด เด็กโตมีจำนวนรองลงมา และวัยรุ่นมีจำนวนสิ่งที่กลัวน้อยที่สุด โดยทั้งสามลำดับต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในความกลัวโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และในเกือบทุกปัจจัย ยกเว้นเพียง 2 ปัจจัย คือ **ปัจจัยที่ 2 ("การกลัวคน สัตว์ หรือสิ่งที่ไม่น่าไว้ใจ")** และ **ปัจจัยที่ 3 ("การกลัวผี สิ่งที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว หวาดเสียว หรือไม่สบายใจ")** ที่เด็กเล็กมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเด็กโต และวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เด็กโตกับวัยรุ่นมีค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันทางสถิติ

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น อาจจะทำให้พออนุมานได้ว่า โดยทั่วไปแล้ว จำนวนสิ่งที่กลัวจะลดลงตามอายุที่เพิ่มขึ้นทั้งในโดยรวมทั้งหมด (Overall Scale) และในเกือบทุกปัจจัย ยกเว้นเพียง 2 ปัจจัย คือปัจจัยที่ 2 และปัจจัยที่ 3 ที่จำนวนสิ่งที่กลัวจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้น แต่จะ

คงที่ในช่วงเด็กโตและวัยรุ่น ส่วนจำนวนสิ่งที่กลัวของเด็กชายจะน้อยกว่าเด็กหญิง รวมทั้งไม่พบอิทธิพลร่วมของเพศและกลุ่มอายุ

3. **"การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม"** (Discriminant Analysis)

การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม หรือ Discriminant Analysis นั้น เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติที่มีจุดประสงค์ของการวิเคราะห์ และประโยชน์ในการนำไปใช้หลายประการ ซึ่งประโยชน์หนึ่งที่จะถูกนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้ คือการสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ตัวแปรใดบ้าง ที่สามารถใช้แบ่งกลุ่ม "กลุ่มตัวอย่าง" ออกจากกันได้ ตัวแปรที่ว่านี้ สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ก็คือข้อกระทงความกลัวทั้ง 80 ข้อนั่นเอง ส่วน"กลุ่มตัวอย่าง" (Subjects หรือ Samples หรือ Cases) ก็คือ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ซึ่งก็คือเด็กและวัยรุ่นนั่นเอง การแบ่งเป็นกลุ่มออกจากกัน ในงานวิจัยนี้ ก็คือการแบ่งเป็นกลุ่มเด็กชายออกจากเด็กหญิง และแบ่งเป็นกลุ่มเด็กเล็กออกจากวัยรุ่น

ดังนั้น สรุปก็คือ จะเป็นการวิเคราะห์เพื่อดูว่าความกลัวหรือข้อกระทงใดบ้างที่มีอยู่ในแบบสำรวจจำนวน 80 ข้อนี้ ที่สามารถจะแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กชาย ออกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กหญิงได้ และความกลัวหรือข้อกระทงใดบ้างใน 80 ข้อนี้ ที่สามารถใช้แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเล็ก ออกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นได้ (การวิเคราะห์ Discriminant Analysis จะต่างจาก Factor Analysis ตรงที่ Factor Analysis จะเป็นการแบ่งกลุ่ม "ตัวแปร" (Variables) แต่ Discriminant Analysis จะเป็นการแบ่งกลุ่ม "กลุ่มตัวอย่าง" (Cases) โดยที่ถ้าแบ่งเป็น 2 กลุ่ม เช่นเป็นเด็กชายกับเด็กหญิง จะใช้ Discriminant Analysis แต่ถ้าแบ่งเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป จะใช้ Multiple Discriminant Analysis)

โดยจะทำการวิเคราะห์ Discriminant Analysis แยกกัน 2 ครั้ง เพื่อแยกเด็กชายออกจากเด็กหญิง 1 ครั้ง ซึ่งความกลัวที่วิเคราะห์ได้จะเป็นความกลัวที่ใช้แยกความแตกต่างทางเพศได้ นั่นคือจะเป็นความกลัวที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความกลัวต่อสิ่งนั้นต่างกัน โดยอาจเป็นความกลัวที่เด็กชายกลัว แต่เด็กหญิงไม่กลัว หรือเป็นความกลัวที่เด็กหญิงกลัว แต่เด็กชายไม่กลัวก็ได้ ซึ่งจะเรียกว่า "ความกลัวเฉพาะเพศ" (Sex Differences in Fear Content)

Discriminant Analysis ที่วิเคราะห์อีก 1 ครั้ง จะเป็นการแยกเด็กเล็กออกจากวัยรุ่น ซึ่งความกลัวที่วิเคราะห์ออกมาได้ จะเป็นความกลัวที่ใช้แยกความแตกต่างทางอายุได้ ซึ่งก็คือ จะเป็นความกลัวที่เด็กเล็ก และวัยรุ่นจะมีความกลัวต่อสิ่งนั้นไม่เหมือนกันนั่นเอง โดยอาจจะเป็นความกลัวที่มีแต่เด็กเล็กกลัว แต่วัยรุ่นจะไม่กลัว หรือเป็นความกลัวที่วัยรุ่นมักจะกลัว แต่เด็กเล็กยังไม่กลัวก็ได้ ซึ่งจะเรียกว่า "ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุ" (Age Differences in Fear Content)

ซึ่งการจะวิเคราะห์ข้อกระทงเหล่านี้ออกมาได้ จะใช้หลักการทางสถิติคร่าวๆ คือ Discriminant Analysis จะทำการวิเคราะห์ข้อกระทงแต่ละข้ออย่างเป็นขั้นตอน โดยใช้เทคนิคที่เรียกว่า Stepwise Method (หรือ Stepwise Selection) ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันมากที่สุด ในการคัดเลือกข้อกระทงจาก 80 ข้อนี้ให้เหลือแต่ข้อกระทงที่จะสามารถใช้ร่วมกันในรูปของสมการในการใช้จำแนกกลุ่มเด็กชายออกจากกลุ่มเด็กหญิง (หรือกลุ่มเด็กเล็กออกจากวัยรุ่น) ได้ดีที่สุดได้ แต่จะยังไม่ใช่ความกลัวเฉพาะกลุ่มที่แท้จริง เพราะต้องทำการทดสอบรายข้อก่อนว่า ข้อกระทงแต่ละข้อที่เหลือในรูปสมการนั้น ค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้งสองกลุ่มในข้อกระทงเดียวกัน มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยหรือไม่

ดังนั้น สรุปแล้ว การวิเคราะห์ข้อกระทงความกลัวที่เป็น "ความกลัวเฉพาะเพศ" และ "ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุ" ด้วย Discriminant Analysis ข้อกระทงที่เป็นผลการวิเคราะห์ที่ได้จะต้องผ่านการพิจารณาจากหลักเกณฑ์ (Criteria) ทั้ง 2 ร่วมกัน ดังนี้คือ

- จะต้องผ่านการคัดเลือกโดยวิธี Stepwise แล้วว่าเป็นข้อกระทงที่สามารถใช้จำแนกกลุ่มทั้งสองออกจากกันได้ เมื่อใช้ร่วมกันในรูปสมการ (ชายออกจากหญิง หรือ เด็กเล็กออกจากวัยรุ่นได้)

- จะต้องเป็นข้อกระทงที่กลุ่มทั้งสอง (ชาย-หญิง หรือ เด็กเล็ก-วัยรุ่น) มีความกลัวต่อข้อกระทงนั้นต่างกันอย่างเห็นได้ชัด นั่นคือ กลุ่มหนึ่งกลัว อีกกลุ่มหนึ่งไม่กลัว (หรือกลัวน้อย) โดยต้องผ่านการทดสอบรายข้อว่าค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้งสองกลุ่มในข้อกระทงเดียวกันข้อนั้น มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้ จะรายงานแยกตามตัวแปรตามที่ทำการวิเคราะห์ 2 ตัวแปร ซึ่งก็คือ "ความกลัวเฉพาะเพศ" และ "ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุ" นั่นเอง โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

3.1 <u>ความกลัวเฉพาะเพศ (Sex Differences in Fear Content)</u>

ทำการวิเคราะห์ข้อกระทงทั้ง 80 ข้อ ด้วย Discriminant Analysis โดยการใช้เทคนิค Stepwise Method ในการพิจารณาข้อกระทงความกลัวที่สามารถใช้ร่วมกันในการแยกกลุ่มตัวอย่างเด็กชายออกจากกลุ่มตัวอย่างเด็กหญิงได้ ผลการวิเคราะห์พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์จาก Stepwise ทั้งหมด 17 ข้อ ข้อกระทงเหล่านี้รวมกันในรูปสมการสามารถจะใช้จำแนกเด็กชายและเด็กหญิงออกจากกันได้ โดยสามารถจำแนกได้อย่างถูกต้อง 76.8 % ของกลุ่มตัวอย่าง 915 คน

นั่นคือ สมการนี้หรือข้อกระทงทั้ง 17 ข้อนี้ หากนำข้อมูลการตอบข้อกระทงทั้ง 17 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่าง 1 คนที่มีอยู่แล้ว (ว่าตอบไม่กลัว,กลัว,หรือกลัวมาก) มาแทนค่าตัวแปรต้นหรือข้อกระทงลงในสมการ(ด้วยการ ตอบไม่กลัวแทนค่าด้วย 1 คะแนน, กลัวแทนด้วย 2 คะแนน, กลัวมากแทนด้วย 3 คะแนน) แล้วทำการคำนวณหาค่าของสมการออกมา ค่าที่ได้จากสมการจะสามารถบอกได้ว่าข้อมูลการตอบนี้ เป็นของเด็กชายหรือเด็กหญิง (เพราะค่าที่ได้จากสมการจะเป็นค่าของตัวแปรตามหรือค่าที่บอกว่าเป็นเพศชายหญิงนั่นเอง โดยค่าที่ได้จากสมการถ้ามีค่ามากจะจัดเป็นเพศหญิง ถ้ามีค่าน้อยจะจัดเป็นเพศชาย) ซึ่งจะบอกเช่นนี้ได้ถูกต้อง 76.8 คน (เมื่อเทียบความถูกต้องกับข้อมูลเพศที่มีอยู่จริง) หรือประมาณ 77 คนจาก 100 คนนั่นเอง (ทำเช่นนี้ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 915 คน จะถูก 703 คน)

หรืออีกนัยหนึ่ง ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์และประโยชน์ในการนำไปใช้ของ Discriminant Analysis นี้อีกประการหนึ่ง ก็คือ ถ้านำเด็กหรือวัยรุ่นคนหนึ่ง มาทำการตอบข้อกระทงทั้ง 17 ข้อนี้ (เพียง 17 ข้อโดยไม่ต้องตอบทั้ง 80 ข้อ) แค่เพียงนำข้อมูลการตอบทั้ง 17 ข้อนี้มาเข้าสมการจำแนกกลุ่มที่ได้ โดยไม่ต้องเห็นกลุ่มตัวอย่างคนนี้ ก็จะสามารถ "ทำนาย" (Predict) ได้ว่า เด็กที่ตอบ เป็นเด็กผู้หญิงหรือผู้ชาย โดยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายได้ถูกต้อง 76.8 % เช่นกัน

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ Discriminant Analysis โดยใช้วิธี Stepwise ก็พบว่าผลการทดสอบค่า Wilk's Lambda ของทั้ง 17 ข้อนี้ มีค่าเท่ากับ 0.650 ซึ่งค่า Wilk's Lambda เป็นค่าสถิติอีกชนิด ที่สามารถใช้ทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มได้ ว่ามีความต่างกันหรือไม่ เช่นเดียวกันกับ ค่าสถิติ F (ใน ANOVA) แต่จะมีแหล่งที่มาของค่าที่ใช้ในการคำนวณ (หรือสูตร) ต่างกัน การทดสอบสมมติฐานว่าค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มต่างกันหรือไม่ ของค่า Wilk's Lambda จะใช้หลักการเช่นเดียวกันกับค่าสถิติ F คือพิจารณาที่ค่า P-Value ของ Wilk's Lambda เทียบกับ P-Value ของระดับนัยสำคัญได้เช่นเดียวกัน

แต่ถ้าพิจารณาที่ค่า Wilk's Lambda โดยตรง ค่า Wilk's Lambda จะมีความหมายตรงข้ามกับค่า F(F-Value) คือ ค่า F ยิ่ง*มาก*จะยิ่งแสดงว่าค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มนั้นต่างกัน แต่ค่า Wilk's Lambda ยิ่ง*น้อย*จะยิ่งแสดงว่าต่างกัน (F ยิ่งมากยิ่งดี แต่ Wilk's Lambda ยิ่งน้อยยิ่งดี)

ซึ่งผลการทดสอบค่า Wilk's Lambda ที่มีค่าเท่ากับ 0.650 นี้ ใช้ทดสอบค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้ง 2 กลุ่มในข้อกระทงทุกข้อพร้อมกันทั้ง 17 ข้อ ว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มเท่ากันหรือไม่ หรือ มีข้อใดข้อหนึ่งอย่างน้อย 1 ข้อ ที่ทั้งสองกลุ่มต่างกัน ซึ่งพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 (เพื่อให้เห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจนจึงใช้ 0.001 แทน 0.05) ค่า P-Value ของ Wilk's

Lambda มีค่าน้อยกว่า 0.001 ดังนั้นแสดงว่า ในข้อกระทงทั้ง 17 ข้อนี้ มีข้อใดข้อหนึ่งอย่างน้อย 1 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้ง 2 กลุ่ม เพศชาย – เพศหญิง ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญชัดเจน จึงหมายความว่า ข้อกระทงทั้ง 17 ข้อนี้สามารถใช้ร่วมกันเป็นสมการในการใช้จำแนกเด็กชายออกจากเด็กหญิงได้ ซึ่งจะใช้จำแนกได้อย่างถูกต้องถึง 76.8 %

ดังนั้น ผลจากการวิเคราะห์ Discriminant Analysis ด้วยวิธี Stepwise มีผลของค่าสถิติที่สำคัญ ดังนี้คือ

Wilk's Lambda (17) = 0.650 , $p < 0.001$

Classification Results, Correctly classified = 76.8 % of the cases

จากนั้น นำข้อกระทงทั้ง 17 ข้อมาพิจารณา การทดสอบความต่างกันของค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้ง 2 กลุ่มเพศ ที่มีต่อข้อกระทงทั้ง 17 ข้อนี้ ซึ่งจะทำการทดสอบโดยการใช้ One-Way ANOVA ใช้ค่าสถิติ F เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้งสองกลุ่มว่ามีความต่างกันหรือไม่ในข้อกระทงแต่ละข้อ

ซึ่งค่าเฉลี่ยความกลัวที่นำมาใช้ในการทดสอบความต่างนี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยของการตอบระดับความกลัว (Level of Fear) ในข้อกระทงข้อนั้น (เพียงข้อเดียว) ซึ่งจะตอบเป็น ไม่กลัว (1 คะแนน), กลัว (2 คะแนน), หรือ กลัวมาก (3 คะแนน) เอาคะแนนการตอบนี้ของทุกคนในกลุ่มเพศชายในข้อกระทงเดียวกันนี้ มาหาค่าเฉลี่ยกัน จะได้เป็นค่าเฉลี่ยความกลัวของกลุ่มเพศชายสำหรับข้อกระทงข้อนี้ ทำเช่นเดียวกันกับกลุ่มเพศหญิงในข้อเดียวกัน แล้วจึงนำค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่มมาทำการทดสอบ One-Way ANOVA หาความต่างกัน

ซึ่งจากการทดสอบค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้งสองกลุ่ม ในข้อกระทงแต่ละข้อ โดยการทดสอบ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 แล้ว ผลการทดสอบพบว่า ใน 17 ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์ Stepwise นี้ มีจำนวน 6 ข้อ ที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ในขั้น One-Way ANOVA เนื่องจากผลการทดสอบความต่างของค่าเฉลี่ยความกลัวของข้อกระทงทั้ง 6 ข้อนี้ พบว่าเด็กชายและเด็กหญิงมีค่าเฉลี่ยความกลัวในข้อกระทงทั้ง 6 ไม่ต่างกัน จึงทำการตัดข้อกระทงทั้ง 6 ข้อนี้ออก ได้ข้อกระทงในขั้นสุดท้าย ที่ผ่านการพิจารณาจากทั้ง 2 หลักเกณฑ์ (Criteria) นี้ แล้วทั้งหมด 11 ข้อ

ซึ่งข้อกระทงทั้ง 11 ข้อนี้ จัดเป็น "ความกลัวเฉพาะเพศ" (Sex Differences in Fear Content) คือ เป็นความกลัวที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความกลัวต่อความกลัวนั้นต่างกัน โดย

ทุกข้อจะเป็นข้อที่เด็กหญิงมีความกลัวมากกว่าเด็กชาย (ค่าเฉลี่ยความกลัวของกลุ่มเด็กหญิงในข้อกระทงแต่ละข้อนั้นมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยความกลัวของกลุ่มเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทุกข้อ) และข้อกระทงเหล่านี้ใช้จำแนกความกลัวของเด็กชายออกจากเด็กหญิงได้(มีความแตกต่างทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องในข้อกระทงเหล่านั้น) นั่นคือ ข้อกระทงเหล่านี้จะเป็นข้อกระทงที่เด็กหญิงมักจะกลัว แต่เด็กชายจะไม่ค่อยกลัว (หรือกลัวน้อย) นั่นเอง ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น "ความกลัวเฉพาะเพศหญิง" ซึ่งข้อกระทงทั้ง 11 ข้อนี้ มีดังนี้

ตารางที่ 9 ตารางแสดงข้อกระทงทั้ง 11 ข้อที่เป็น "ความกลัวเฉพาะเพศ" และค่าสัมประสิทธิ์ Canonical ในรูปมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients) ที่ได้จากการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) (n = 915)

ข้อที่	ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์
1	คนโรคจิต คนบ้ากาม พวกที่ชอบลวนลามร่างกายผู้อื่น พวกถ้ำมอง	0.651
2	การที่ตนเองถูกซ้อม ถูกทำร้าย	0.275
3	การที่ตนเองจมน้ำ ตกน้ำ	0.268
4	หนอน ตัวบุ้ง ไส้เดือน กิ้งกือ	0.253
5	ป่าช้าหรือสุสาน	0.218
6	สัตว์เลื้อยคลาน เช่น จิ้งจก ตุ๊กแก กิ้งก่า จิ้งเหลน ตัวเงินตัวทอง ตะกวด	0.185
7	งู	0.183
8	ไฟไหม้ ไฟป่า	0.182
9	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก	0.171
10	การที่ตนเองโดนหลอก (ทั้งจากคนใกล้ชิด คนรู้จัก และคนแปลกหน้า)	0.156
11	สัตว์น้ำ เช่น ปลา ปลิง แมงกะพรุน ปลาหมึก	0.149

ตารางที่ 9 แสดงข้อกระทงทั้ง 11 ข้อที่ผ่านหลักเกณฑ์ทั้ง 2 โดยแสดงค่าสัมประสิทธิ์ Canonical มาตรฐานของข้อกระทงนั้น ๆ ด้วย ซึ่งจากการเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์

Canonical ในรูปมาตรฐานจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ทำให้ได้ข้อกระทงความกลัวที่สามารถใช้จำแนกเด็กหญิงออกจากเด็กชายได้ดีมากที่สุดไปยังดีน้อยที่สุดนั่นเอง ดังแสดงในตารางที่ 9

ซึ่งจะเห็นได้ว่า ข้อกระทงความกลัวที่มีค่าสัมประสิทธิ์ Canonical ในรูปมาตรฐานสูงที่สุดมีค่าถึง 0.651 ซึ่งค่อนข้างห่างจากข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์รองลงมาอย่างชัดเจน และข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุด มีค่า 0.149 ซึ่งก็ห่างจากข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงที่สุดค่อนข้างมาก แต่ถึงจะมีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุด ก็ยังถือว่า ยังสามารถใช้จำแนกกลุ่มเด็กหญิงออกจากเด็กชายได้อยู่ ซึ่งข้อที่ใช้จำแนกได้ดีที่สุด ก็คือ ข้อกระทง *"คนโรคจิต คนบ้ากาม พวกที่ชอบลวนลามร่างกายผู้อื่น พวกถ้ำมอง"* ซึ่งสามารถใช้จำแนกระหว่างเพศได้ดีกว่าข้อกระทงอื่นๆ อย่างมาก

3.2 ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุ (Age Differences in Fear Content)

ทำการวิเคราะห์ข้อกระทงความกลัวทั้ง 80 ข้อ ด้วย Discriminant Analysis โดยวิธี Stepwise Method เช่นเดียวกันกับ ความกลัวเฉพาะเพศ แต่วิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรตามเป็นกลุ่มอายุแทน ซึ่งการวิเคราะห์จะนำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เฉพาะกลุ่มเด็กเล็กกับกลุ่มวัยรุ่นมาวิเคราะห์ โดยไม่ใช้กลุ่มเด็กโตมาวิเคราะห์ร่วมด้วย (เพราะต้องการให้เห็นความแตกต่างทางอายุอย่างชัดเจนที่สุด จึงใช้เพียง 2 กลุ่มแทน) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุนี้ จึงมีจำนวน 610 คน (n = 610)

ซึ่งจากการวิเคราะห์ด้วย Stepwise พบว่าข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ในขั้น Stepwise มีทั้งหมด 19 ข้อ ซึ่งสมการที่เกิดจากข้อกระทงทั้ง 19 ข้อนี้ สามารถใช้จำแนกกลุ่มเด็กเล็กออกจากกลุ่มวัยรุ่นได้ถูกต้อง 85.6 % ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 610 คน (คิดเป็นจำแนกได้ถูก 522 คน)

ถ้านำไปพยากรณ์ (Predict) โดยนำเอาข้อกระทงทั้ง 19 ข้อนี้ไปให้เด็กคนหนึ่งตอบ ข้อมูลคำตอบที่ได้จะบอกได้ว่า เด็กคนนี้ยังเป็นเด็กเล็กอยู่หรือเป็นวัยรุ่นแล้ว (มีอายุ 7-10 ปี หรือ 15-18 ปีแล้ว นั่นเอง) โดยจะบอกหรือพยากรณ์ได้ถูกต้อง 85.6 % หรือประมาณ 86 คนใน 100 คน เช่นกัน

ค่า Wilk's Lambda ที่ได้จากการวิเคราะห์ในตัวแปรตามกลุ่มอายุ มีค่าเท่ากับ 0.445 (ซึ่งค่า Wilk's Lambda ยิ่งน้อยยิ่งดี) ผลการทดสอบความเหมือนกันของค่าเฉลี่ยพบว่า ค่า P-Value ของ Wilk's Lambda มีค่าน้อยกว่า 0.001 (P-Value ของระดับนัยสำคัญ) แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้ง 2 กลุ่มอายุในข้อกระทงทั้ง 19 ข้อ มีข้อกระทงอย่างน้อย 1 ข้อที่มีความต่างกันอย่างเห็นได้ชัด และมีนัยสำคัญทางสถิติ สมการหรือข้อกระทงทั้ง 19 ข้อนี้ จึงสามารถใช้ร่วมกันในรูปสมการในการจำแนกความกลัวของเด็กเล็กออกจากวัยรุ่นได้ โดยจะจำแนกได้ถูกต้อง 85.6 %

ดังนั้น สรุปผลของค่าสถิติที่สำคัญ จากการวิเคราะห์ Discriminant Analysis ด้วยวิธี Stepwise ในตัวแปรตามกลุ่มอายุ ได้ดังนี้คือ

Wilk's Lambda (19) = 0.445 , $p < 0.001$

Classification Results, Correctly classified = 85.6 % of the cases

จากนั้น นำข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ด้วย วิธี Stepwise ทั้ง 19 ข้อ มาทำการพิจารณาการทดสอบค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยการวิเคราะห์ One-Way ANOVA ด้วยค่าสถิติ F ในข้อกระทงทุกข้อ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001 พบว่า จากข้อกระทง 19 ข้อ มีข้อที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ในขั้น One-Way ANOVA 6 ข้อ เนื่องจากข้อกระทงทั้ง 6 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยความกลัวของทั้ง 2 กลุ่ม คือ เด็กเล็กและวัยรุ่นไม่ต่างกัน จึงทำการตัดข้อกระทงทั้ง 6 ข้อนี้ออก เหลือข้อกระทงที่ผ่าน 13 ข้อ

ข้อกระทงที่ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทั้ง 2 หลักเกณฑ์ (Criteria) ทั้ง 13 ข้อนี้ จัดเป็นข้อกระทงที่เป็น "ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุ" (Age Differences in Fear Content) คือ เป็นความกลัวที่เด็กเล็กและวัยรุ่นมีความกลัวต่อความกลัวนั้นต่างกัน โดยทุกข้อจะเป็นข้อที่เด็กเล็กมีความกลัวมากกว่าวัยรุ่น (ค่าเฉลี่ยความกลัวของกลุ่มเด็กเล็กในข้อกระทงแต่ละข้อนั้นมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยความกลัวของกลุ่มวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทุกข้อ) และข้อกระทงเหล่านี้ใช้จำแนกความกลัวของเด็กเล็กออกจากวัยรุ่นได้ (มีความแตกต่างทางอายุเข้ามาเกี่ยวข้องในข้อกระทงเหล่านั้น) นั่นคือ ข้อกระทงเหล่านี้จะเป็นข้อกระทงที่เด็กเล็กมักจะกลัว แต่วัยรุ่นจะไม่ค่อยกลัว (หรือกลัวน้อย) นั่นเอง ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น "ความกลัวเฉพาะกลุ่มเด็กเล็ก" ซึ่งข้อกระทงทั้ง 13 ข้อนี้ มีดังนี้

ตารางที่ 10 ตารางแสดงข้อกระทงทั้ง 13 ข้อที่เป็น "ความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุ" และค่าสัมประสิทธิ์ Canonical ในรูปมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients) ที่ได้จากการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) (n = 610)

ข้อที่	ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์
1	การที่ตนเองพลัดหลงในฝูงชน	0.413
2	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก	0.407
3	คนแปลกหน้า	0.297
4	การที่ตนเองต้องเข้ารับการผ่าตัด	0.283
5	สัตว์อันตราย เช่น เสือ สิงโต จระเข้ ปลาฉลาม	0.273
6	การที่ตนเองถูกแม่ตี หรือลงโทษ	0.253
7	สัตว์น้ำ เช่น ปลา ปลิง แมงกะพรุน ปลาหมึก	0.214
8	การที่ตนเองฝันร้าย	0.167
9	คนที่หน้าตาท่าทางไม่น่าไว้ใจ เช่น คนบ้า คนติดยาเสพติด คนมีท่าทีแปลกๆ	0.165
10	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง	0.159
11	ไฟ	0.150
12	การที่ตนเองถูกส่งไปหาครูใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูฝ่ายปกครอง	0.146
13	การที่ตนเองต้องต่อสู้หรือทะเลาะกับผู้อื่น	0.140

จากตารางที่ 10 ซึ่งแสดงข้อกระทงทั้ง 13 ข้อ ที่ผ่านหลักเกณฑ์ หรือ Criteria ทั้ง 2 โดยเรียงลำดับข้อกระทงตามค่าสัมประสิทธิ์ Canonical ในรูปมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients) จากมากไปน้อย ได้ข้อกระทงที่สามารถใช้จำแนกกลุ่มเด็กเล็กออกจากวัยรุ่นได้ดีที่สุด ไปยังได้ดีน้อยที่สุดตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 10

ซึ่งจากตารางจะเห็นได้ว่า ข้อกระทงความกลัวที่มีค่าสัมประสิทธิ์ Canonical ในรูปมาตรฐานสูงที่สุด มีค่า 0.413 ซึ่งน้อยกว่าข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดของความกลัวเฉพาะเพศ (มีค่า 0.651) แต่ก็ยังถือว่ามีค่าสูงปานกลาง โดยจะสังเกตได้ว่าข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สูงที่สุด คือ *"การที่ตนเองพลัดหลงในฝูงชน"* มีค่าสัมประสิทธิ์ไม่ห่างจาก ข้อกระทงอันดับ 2 มากนัก (*"น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก"* มีค่าสัมประสิทธิ์ 0.407 จัดว่ามีค่าสูงพอๆ กัน) ซึ่งข้อกระทงอันดับ 3 ก็ค่อนข้างห่างลงมาเล็กน้อย และใกล้เคียงลดหลั่นกันกับอันดับต่อ ๆ มา

ส่วนข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุด มีค่า 0.140 น้อยกว่าข้อกระทงอันดับสุดท้ายของความกลัวเฉพาะเพศเพียงเล็กน้อย และมีค่าค่อนข้างห่างจากอันดับสูงสุดของความกลัวเฉพาะกลุ่มอายุนี้ แต่ก็ยังถือว่าสามารถใช้จำแนกกลุ่มอายุได้อยู่ ซึ่งข้อกระทงที่สามารถใช้จำแนกความกลัวของเด็กเล็กออกจากความกลัวของวัยรุ่นได้ดีที่สุด คือข้อกระทง *"การที่ตนเองพลัดหลงในฝูงชน"* ซึ่งข้อกระทง *"น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก "*ก็สามารถใช้จำแนกได้ดีมากพอๆ กัน ใกล้เคียงกับอันดับ 1 เช่นกัน ดังนั้น จึงมีข้อที่ใช้จำแนก 2 กลุ่มอายุออกจากกันได้ดีมาก ถึง 2 ข้อ

4. "**การแจกแจงความถี่**" (Frequency Distribution)

การแจกแจงความถี่ หรือ Frequency Distribution เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาว่าข้อกระทงใดที่เด็กและวัยรุ่นบอกว่า "น่ากลัว" กันมากที่สุด ซึ่งจะเป็นความกลัวที่เด็กและวัยรุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกลัวกันมากที่สุด โดยความกลัวนี้ จะเรียกว่า "ความกลัวที่พบมากที่สุด" (Most Common Fears) ซึ่งทำการวิเคราะห์คล้ายกับการหา "Popular Vote" โดยจะจัดว่าเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

การวิเคราะห์ "ความกลัวที่พบมากที่สุด" หรือ Most Common Fears นี้ ทำได้โดย จากระดับความกลัวหรือ Level of Fear ที่มีให้เลือก 3 ระดับในการตอบข้อกระทงแต่ละข้อ คือ ไม่กลัว กลัว กลัวมาก โดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 1, 2, 3 คะแนนตามลำดับนี้ ทำการนับจำนวนการตอบข้อกระทงเฉพาะที่ตอบว่า "กลัวมาก" ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในข้อกระทงแต่ละข้อแยกกัน ได้เป็นคะแนนความถี่ของการถูกตอบ 'กลัวมาก' ของข้อกระทงแต่ละข้อ ทำการนับจำนวนความถี่ (หรือก็คือ Frequency Distribution) นี้ทุกข้อ และคำนวณจำนวนความถี่ออกมาเป็นในรูปร้อยละ ได้เป็นค่าร้อยละของการถูกเลือกว่ากลัวมากของข้อกระทงแต่ละข้อ (Percentage Endorsement)

นำข้อกระทงทุกข้อมาเรียงลำดับ ตามค่าร้อยละของการถูกเลือกจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด จะทำให้ได้ข้อกระทงที่เป็น "ความกลัวที่พบมากที่สุด" (Most Common Fears) คือ มีค่าร้อยละของการถูกเลือกมากที่สุดนั่นเอง (หรืออาจกล่าวง่าย ๆ ก็คือ จะทำการหาว่าข้อกระทงข้อใดที่มีคนตอบว่า "กลัวมาก" มากที่สุด นั่นเอง) ซึ่งแสดงว่า เด็กและวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลัวข้อนั้นมากที่สุด หรือเป็นความกลัวที่เด็กและวัยรุ่นกลัวกันมากที่สุดนั่นเอง โดยในงานวิจัยนี้ จะรายงานข้อกระทงความกลัวที่เด็กและวัยรุ่นกลัวกันมากที่สุด 10 อันดับแรก (มีค่าร้อยละของการถูกเลือกสูงสุดเป็น 10 อันดับแรก) และจะทำการวิเคราะห์หา "ความกลัวที่พบมากที่สุด" (Most Common Fears) ทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและแยกหาตามกลุ่มตัวอย่างย่อยต่าง ๆ ด้วย ดังนี้คือ

4.1 ความกลัวที่พบมากที่สุด โดยรวม (Most Common Fears - All Subjects) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั้งหมด (n = 915)

4.2 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กชาย (Most Common Fears - Males) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเพศชาย (n = 456)

4.3 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กหญิง (Most Common Fears - Females) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเพศหญิง (n = 459)

4.4 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กเล็ก (Most Common Fears - Younger Children) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มเด็กเล็ก (n = 305)

4.5 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในเด็กโต (Most Common Fears - Older Children) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มเด็กโต (n = 305)

4.6 ความกลัวที่พบมากที่สุด ในวัยรุ่น (Most Common Fears - Adolescents) จะวิเคราะห์ Frequency Distribution ในกลุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น (n = 305)

การวิเคราะห์ "ความกลัวที่พบมากที่สุด" หรือ Most Common Fears ในกลุ่มตัวอย่างย่อยต่าง ๆ ทั้งหมด จะมีวิธีการวิเคราะห์เช่นเดียวกันกับ "ความกลัวที่พบมากที่สุด" ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม เพียงแต่เปลี่ยนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (n = 915) ที่ใช้ในการนับจำนวนความถี่ (หรือ Frequency Distribution) การตอบ "กลัวมาก" ของข้อกระทงแต่ละข้อ เป็นนับจำนวนความถี่ภายในกลุ่มตัวอย่างย่อยต่าง ๆ แทน ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกแต่ละกลุ่มย่อย ดังที่กล่าวในข้างต้น

เช่น วิเคราะห์หา "ความกลัวที่พบมากที่สุด" ในเด็กชาย จะนับจำนวนความถี่ของการตอบ "กลัวมาก" ของข้อกระทงแต่ละข้อ เฉพาะในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 456 คน ทำการนับจำนวนความถี่เพื่อหา "ความกลัวที่พบมากที่สุด" ในกลุ่มตัวอย่างย่อยต่าง ๆ ทั้งหมด 5 กลุ่ม นำผลที่ได้ของทุกกลุ่มมาเปรียบเทียบกันว่ามีความต่างกันหรือไม่ อย่างไร และเหมือนกันหรือไม่ กับของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์ Frequency Distribution แยกทั้งสิ้น 6 ครั้ง เพื่อหา "ความกลัวที่พบมากที่สุด" 10 อันดับแรกในทุกกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นเพื่อให้ง่ายต่อการเปรียบเทียบผลและสะดวกในการรายงานข้อมูล ผู้วิจัยจึงจะรายงานผลการวิเคราะห์หา "ความกลัวที่พบมากที่สุด" ของทั้ง 6 กลุ่มตัวอย่างในตารางเดียวกันทั้งหมด ซึ่งผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 11 ตารางแสดง "ความกลัวที่พบมากที่สุด" (Most Common Fears) 10 อันดับแรกของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม และค่าร้อยละของการถูกเลือก (Percentage Endorsement)

อันดับ	โดยรวม (n = 915)	เด็กชาย (n = 456)	เด็กหญิง (n = 459)
1	การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (69.6%)	การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (63.4%)	การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (75.8%)
2	การที่ตนเองถูกฆ่า (63.7%)	การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว (57.2%)	การที่ตนเองถูกฆ่า (71.2%)
3	การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว(63.5%)	การที่ตนเองถูกฆ่า (56.1%)	การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว (69.7%)
4	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก (56.6%)	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง (49.6%)	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก (64.3%)
5	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง (54.0%)	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก (48.9%)	ฆาตกร (60.8%)
6	การที่ตนเองต้องประสบอุบัติเหตุรุนแรง เช่น ถูกรถชน รถคว่ำ รถเมล์ทับ ของหล่นใส่ศีรษะ ลูกบอลลอยมาชน หรือหกล้มหัวฟาดพื้น (52.2%)	สงครามนิวเคลียร์ (47.1%)	การที่ตนเองต้องประสบอุบัติเหตุรุนแรง เช่น ถูกรถชน รถคว่ำ รถเมล์ทับ ของหล่นใส่ศีรษะ ลูกบอลลอยมาชน หรือหกล้มหัวฟาดพื้น (59.7%)
7	ฆาตกร (51.8%)	การที่ตนเองกินยาพิษ หรือยาที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต (46.9%)	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง (58.4%)
8	สงครามนิวเคลียร์ (51.4%)	การที่ตนเองต้องประสบอุบัติเหตุรุนแรง เช่น ถูกรถชน รถคว่ำ รถเมล์ทับ ของหล่นใส่ศีรษะ ลูกบอลลอยมาชน หรือหกล้มหัวฟาดพื้น (44.7%)	สงครามนิวเคลียร์ (55.6%)
		การที่ตนเองตกจากที่สูง (44.7%)	
9	การที่ตนเองกินยาพิษ หรือยาที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต (50.7%)	ฆาตกร (42.8%)	การที่ตนเองต้องเข้ารับการผ่าตัด (54.7%)
10	การที่ตนเองตกจากที่สูง (48.6%)	การที่ตนเองต้องเข้ารับการผ่าตัด (42.1%)	การที่ตนเองกินยาพิษ หรือยาที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต (54.5%)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

อันดับ	เด็กเล็ก (n = 305)	เด็กโต (n = 305)	วัยรุ่น (n = 305)
1	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก (81.3%)	การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (64.6%)	การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (72.8%)
2	การที่ตนเองถูกฆ่า (79.3%)	การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว (60.7%)	การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว (61.6%)
		การที่ตนเองถูกฆ่า (60.7%)	
3	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง (74.1%)	น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก (54.8%)	การที่ตนเองถูกฆ่า (51.1%)
4	การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ (71.5%)	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง (49.8%)	การที่ตนเองต้องประสบอุบัติเหตุรุนแรง เช่น ถูกรถชน รถคว่ำ รถเมล์ทับ ของหล่นใส่ศีรษะ ลูกบอลลอยมาชน หรือหกล้มหัวฟาดพื้น (43.9%)
5	การที่ตนเองต้องเข้ารับการผ่าตัด (68.5%)	ฆาตกร (49.5%)	ฆาตกร (42.3%)
6	การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว (68.2%)	การที่ตนเองกินยาพิษ หรือยาที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต (45.2%)	ลงคราม นิวเคลียร์ (41.6%)
	การที่ตนเองต้องประสบอุบัติเหตุรุนแรง เช่น ถูกรถชน รถคว่ำ รถเมล์ทับ ของหล่นใส่ศีรษะ ลูกบอลลอยมาชน หรือหกล้มหัวฟาดพื้น (68.2%)		
7	ลงคราม นิวเคลียร์ (67.9%)	การที่ตนเองต้องประสบอุบัติเหตุรุนแรง เช่น ถูกรถชน รถคว่ำ รถเมล์ทับ ของหล่นใส่ศีรษะ ลูกบอลลอยมาชน หรือหกล้มหัวฟาดพื้น(44.6%)	การที่ตนเองกินยาพิษ หรือยาที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต (39.7%)
		ลงคราม นิวเคลียร์ (44.6%)	
		การที่ตนเองตกจากที่สูง (44.6%)	
8	การที่ตนเองกินยาพิษ หรือยาที่ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต (67.2%)	การที่ตนเองลอบตก (44.3%)	การตาย การเสียชีวิตของตนเอง (38.0%)
9	การที่ตนเองตกจากที่สูง (64.6%)	การหย่าร้าง หรือการแยกกันอยู่ของพ่อแม่ (43.6%)	การหย่าร้าง หรือการแยกกันอยู่ของพ่อแม่ (36.7%)
		การที่ตนเองต้องเข้ารับการผ่าตัด (43.6%)	การที่ตนเองตกจากที่สูง (36.7%)
10	ปืน การที่ตนเองโดนยิง (63.9%)	ปืน การที่ตนเองโดนยิง (41.6%)	ปืน การที่ตนเองโดนยิง (35.7%)

ตารางที่ 11 จะแสดงข้อกระทงความกลัวที่เป็น "ความกลัวที่พบมากที่สุด" (Most Common Fears) 10 อันดับแรก โดยแสดงค่าร้อยละของการถูกเลือก (Percentage Endorsement) ของข้อกระทงแต่ละข้อ เป็นตัวเลขใส่ไว้ในวงเล็บท้ายข้อกระทงนั้น ๆ โดยข้อกระทงที่มีค่าร้อยละของการถูกเลือกเท่ากันจะถูกจัดให้อยู่ในอันดับเดียวกัน ดังนั้น "ความกลัวที่พบมากที่สุด" 10 อันดับแรกของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม จะมีจำนวนข้อกระทงมากกว่า 10 ข้อ

ผลจากการวิเคราะห์ Frequency Distribution (โดยการนับจำนวนความถี่) พบว่า "ความกลัวที่พบมากที่สุด" ที่เป็นอันดับหนึ่ง (หรือข้อกระทงที่มีค่าร้อยละของการถูกเลือกสูงที่สุด) คือ *"การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้"* โดยเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวม และในกลุ่มตัวอย่างย่อยเกือบทุกกลุ่ม ที่น่าสนใจ คือ มีเพียงกลุ่มตัวอย่างเดียวที่มีข้อกระทงอันดับหนึ่ง ต่างจากทุก ๆ กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างเด็กเล็ก มีข้อกระทงอันดับหนึ่ง คือ *"น้ำท่วมโลก ดวงอาทิตย์ดับ อุกกาบาตพุ่งชนโลก โลกแตก"* โดยมีค่าร้อยละของการถูกเลือกสูงถึง 81.3 % (สูงกว่าค่าร้อยละของข้อกระทงอันดับหนึ่งของทุกกลุ่มตัวอย่าง)

และข้อกระทงอันดับ 2 และ 3 ก็จะคล้ายกันในทุกกลุ่มตัวอย่าง คือ เป็นข้อกระทง *"การที่ตนเองถูกฆ่า"* กับ *"การประสบอุบัติเหตุร้ายแรงของคนในครอบครัว"* สลับลำดับกันไปในอันดับ 2 และ 3 แต่จะยกเว้นเพียงกลุ่มตัวอย่างเดียว คือ กลุ่มเด็กเล็กอีกเช่นกัน ที่อันดับ 3 เป็นข้อ *"การตายการเสียชีวิตของตนเอง"* แทน ส่วนข้อกระทงอันดับอื่น ๆ โดยรวม ก็จะพบว่าข้อกระทงทั้ง 10 อันดับ ในทุกกลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายกัน คือ มักเกี่ยวข้องกับการตาย โดยสลับลำดับต่างกันไปบ้างในข้อกระทงทั้ง 10 อันดับนี้

แต่จะเป็นที่น่าสังเกตว่า มีเพียงกลุ่มตัวอย่างเด็กโต และวัยรุ่นเท่านั้น ที่ข้อกระทง 10 อันดับนี้ มีข้อกระทงอื่น ๆ ที่ในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ไม่มีด้วย คือ ข้อกระทง *"การที่ตนเองสอบตก"* และ *"การหย่าร้าง หรือการแยกกันอยู่ของพ่อแม่"* ในอันดับที่ 8 และ 9 ตามลำดับของกลุ่มเด็กโต และ*"การหย่าร้าง หรือการแยกกันอยู่ของพ่อแม่"* ในอันดับ 9 ของกลุ่มวัยรุ่น (จะเห็นว่าข้อกระทงเหล่านี้เริ่มเข้ามาอยู่ในอันดับท้าย ๆ แต่ก็อยู่ใน 10 อันดับแรก ของ "ความกลัวที่พบมากที่สุด") ซึ่งข้อกระทงเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตายหรืออันตราย

ส่วนข้อกระทงที่มีค่าร้อยละของการถูกเลือกน้อยที่สุดนอกเหนือไปจาก 10 อันดับแรกนี้ คือมาจากในข้อกระทงทั้งหมด 80 ข้อ พบว่าข้อกระทงความกลัวที่ถูกเลือกว่า "กลัวมาก" น้อยที่สุดของข้อกระทงทั้ง 80 ข้อ (2 อันดับสุดท้าย) นี้ มักจะเป็นข้อกระทง *"ที่แคบ"* หรือ *"การที่ตนเองถูกเพื่อน คนอื่นแกล้ง รังแก"* สลับอันดับกันไปในกลุ่มตัวอย่างเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นเพียงกลุ่มเด็กโตและวัยรุ่น ที่อันดับสุดท้าย คือ *"เลือด การเห็นเลือด"* (2.3%) และ *"ลิฟท์"* (1.3%) ตามลำดับแทน

ส่วนของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม อันดับสุดท้าย คือ *"ที่แคบ"* (4.0%) (ผู้วิจัยแสดงการเรียงลำดับความกลัวทั้ง 80 ข้อ ของทุกกลุ่มตัวอย่างย่อย ไว้ในภาคผนวก จ.)

จากผลในตารางที่ 11 จะพบว่า ค่าร้อยละของการถูกเลือก (Percentage Endorsement) ของข้อกระทงทั้ง 10 อันดับ ในกลุ่มเด็กเล็กมีค่าสูงที่สุด คือ มีค่าตั้งแต่ 81.3% จนถึง 63.9% ส่วนในกลุ่มเพศชาย มีค่าน้อยที่สุด คือ มีค่าตั้งแต่ 63.4% - 42.1% ส่วนในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีค่าตั้งแต่ 69.6% - 48.6%

แต่ที่น่าสังเกต คือ กลุ่มวัยรุ่น ที่มีค่าสูงสุดของค่าร้อยละของการถูกเลือก (อันดับ 1) ถึง 72.8% ซึ่งจัดว่าสูงทีเดียว (รองจาก อันดับ 1 ของกลุ่มเด็กเล็ก กลุ่มเพศหญิง ที่มีค่า 81.3% และ 75.8% ตามลำดับ ค่าอันดับ 1 ของวัยรุ่นสูงใกล้เคียงกับอันดับ 1 ของเพศหญิงเลยทีเดียว) แต่กลับมีค่าต่ำสุดของค่าร้อยละของการถูกเลือก (อันดับ 10) เพียง 35.7% (น้อยที่สุด ในบรรดาค่าร้อยละอันดับ 10 ของทุกกลุ่ม) นั่นคือ มีค่าพิสัย (Range) ระหว่างค่าร้อยละสูงสุด กับค่าร้อยละต่ำสุดมากที่สุด นั่นคือมีค่าพิสัย เท่ากับ 37.1% (ค่าพิสัยของกลุ่มโดยรวม, เพศชาย, เพศหญิง, เด็กเล็ก, เด็กโต, และวัยรุ่น มีค่าตามลำดับดังนี้ คือ 21.0%, 21.3%, 21.3%, 17.4%, 21.0%, และ 37.1% ค่าร้อยละสูงสุด–ค่าร้อยละต่ำสุด ของทุกกลุ่มตามลำดับดังกล่าวข้างต้นเช่นกัน มีดังนี้ คือ 69.6%-48.6%, 63.4%-42.1%, 75.8%-54.5%, 81.3%-63.9%, 64.6%-43.6%, และ 72.8%-35.7%) ค่าพิสัยของเด็กเล็กมีค่าน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มอื่นๆมีค่าพิสัยใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ ข้อกระทง *"การที่ตนเองต้องสูญเสียอวัยวะ พิการ อัมพาต ช่วยเหลือตนเองไม่ได้"* ซึ่งเป็นอันดับที่ 1 ในทุกกลุ่มตัวอย่าง ยกเว้นกลุ่มเด็กเล็กกลุ่มเดียวที่ไม่ใช่อันดับที่ 1 โดยอยู่เป็นอันดับที่ 4 แต่กลับมีค่าร้อยละของการถูกเลือกในข้อนี้ 71.5% ซึ่งสูงกว่าอันดับ 1 (ข้อกระทงเดียวกัน) ในหลาย ๆ กลุ่มอีกด้วย (ยกเว้นเพียงกลุ่มเพศหญิง 75.8% และกลุ่มวัยรุ่น 72.8% ในข้อกระทงข้อเดียวกันข้อนี้ ที่กลุ่มเด็กเล็กมีค่าร้อยละน้อยกว่า)

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั้ง 4 ด้านที่ได้ทั้งหมดนี้ จะนำมาเป็นข้อมูลในการอภิปรายผลของการวิจัยในครั้งนี้ ในบทที่ 4 ต่อไป